

137/1998 Sb.
VYHLÁŠKA
Ministerstva pro místní rozvoj
ze dne 9. června 1998
o obecných technických požadavcích na výstavbu

Ministerstvo pro místní rozvoj stanoví podle § 143 odst. 1 písm. k) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 83/1998 Sb.:

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Vyhláška stanoví základní požadavky na územně technické řešení staveb a na účelové a stavebně technické řešení staveb, které náleží do působnosti obecných stavebních úřadů a orgánů obcí podle § 117, 118, 119, 123 a 124 stavebního zákona.

Rozsah platnosti

§ 2

(1) Podle této vyhlášky se postupuje při zpracování a pořizování územně plánovací dokumentace a územně plánovacích podkladů, při navrhování, umístování, povolování nebo ohlašování, provádění, kolaudaci, užívání a odstraňování staveb a při výkonu státního stavebního dohledu.

(2) Ustanovení této vyhlášky se uplatní též při stavebních úpravách, udržovacích pracích, při změnách v užívání staveb, u dočasných staveb zařízení staveniště a u nástaveb, jakož i u staveb, které jsou kulturními památkami,¹⁾ pokud to závažné územně technické nebo stavebně technické důvody nevyklučují.

(3) Požadavky obsažené v části první až třetí této vyhlášky platí pro všechny druhy staveb podle § 1, není-li v části čtvrté uvedeno jinak.

1) zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

§ 3

Pro účely této vyhlášky se rozumějí

- a) budova je nadzemní stavba prostorově soustředěná a navenek převážně uzavřená obvodovými stěnami a střešní konstrukcí,
- b) bytový dům je stavba pro bydlení, ve které převažuje funkce bydlení,
- c) rodinný dům je stavba pro bydlení, která svým stavebním uspořádáním odpovídá požadavkům na rodinné bydlení a v níž je více než polovina podlahové plochy místností a prostorů určena k bydlení; rodinný dům může mít nejvýše tři samostatné byty, nejvýše dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží a podkroví,
- d) stavba pro individuální rekreaci (například rekreační domek, chata, rekreační chalupa, zahrádkářská chata) je jednoduchá stavba, která svými objemovými parametry, vzhledem a stavebním uspořádáním odpovídá požadavkům na rodinnou rekreaci,
- e) stavba pro shromažďování většího počtu osob je stavba s alespoň jedním prostorem určeným pro shromáždění nejméně 200 osob, v němž na jednu osobu připadá půdorysná plocha menší než 4 m² (konferenční sály, divadla, kina, koncertní sítě, taneční sály, sportovní haly, tribuny apod.),
- f) stavba pro obchod je stavba, která obsahuje celkovou prodejní plochu větší než 2000 m² (například velkoobchodní prodejny, nákupní

- střediska, obchodní domy),
- g) stavba ubytovacího zařízení je stavba nebo její část, kde je veřejnosti poskytováno přechodné ubytování a služby s tím spojené; ubytovacím zařízením není bytový a rodinný dům a stavba pro individuální rekreaci; ubytovací zařízení se zařazují podle druhů do kategorií a podle požadavku na plochy a vybavení do tříd, které se označují hvězdičkami,
1. hotel je ubytovací zařízení s nejméně 10 pokoji pro hosty, vybavené pro poskytování přechodného ubytování a služby s tím spojené (zejména stravovací); hotely se člení do pěti tříd; hotel garní má vybavení jen pro omezený rozsah stravování (nejméně snídaně) a člení se do čtyř tříd,
 2. motel je ubytovací zařízení s nejméně 10 pokoji pro hosty, poskytující přechodné ubytování a služby s tím spojené pro motoristy a člení se do čtyř tříd,
 3. penzion je ubytovací zařízení s nejméně pěti pokoji, s omezeným rozsahem společenských a doplňkových služeb, avšak s ubytovacími službami srovnatelnými s hotelem, a člení se do čtyř tříd,
 4. ostatní ubytovací zařízení jsou turistické ubytovny, kempy a skupiny chat (bungalovů), popřípadě kulturní nebo památkové objekty využívané pro přechodné ubytování,
- h) ubytovací jednotka je jednotlivý pokoj nebo soubor místností, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňují požadavky na přechodné ubytování a jsou k tomuto účelu užívání určeny,
- i) stavba pro výrobu a skladování je stavba určená pro průmyslovou, řemeslnou a jinou výrobu, popřípadě služby mající charakter výroby, a dále pro skladování výrobků, hmot a materiálů, kromě staveb pro skladování uvedených pod písmenem j),
- j) zemědělská stavba je stavba pro chov hospodářských zvířat, skladování produktů živočišné výroby, přípravu a skladování krmiv a steliva, pěstování rostlin, skladování a posklizňovou úpravu produktů rostlinné výroby, skladování a přípravu prostředků výživy, přípravků na ochranu rostlin a rostlinných produktů a pro zemědělské služby,
- k) sítě technického vybavení jsou nadzemní nebo podzemní vedení včetně armatur, zařízení a konstrukcí na vedení, zabezpečující napojení území, obcí, jejich částí a staveb na jednotlivé druhy technického vybavení; podle účelu jsou sítě technického vybavení energetické (elektrická silová vedení, plynovodní a tepelná), vodovodní, stokové a telekomunikační, popřípadě jiná vedení (například produktovody),
- l) byt je soubor místností, popřípadě jednotlivá obytná místnost, který svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňuje požadavky na trvalé bydlení a je k tomuto účelu užívání určen,
- m) obytná místnost je část bytu (zejména obývací pokoj, ložnice, jídelna), která splňuje požadavky předepsané touto vyhláškou, je určena k trvalému bydlení a má nejmenší podlahovou plochu 8 m²; pokud tvoří byt jediná obytná místnost, musí mít podlahovou plochu nejméně 16 m²,
- n) pobytová místnost je místnost nebo prostor, která svou polohou, velikostí a stavebním uspořádáním splňuje požadavky k tomu, aby se v ní zdržovaly osoby (například kanceláře, dílny, ordinace, výukové prostory, pokoje ve zdravotnických zařízeních, hotelích a ubytovnách, halové prostory různého účelu, sály kin, divadel a kulturních zařízení, místnosti ve stavbách pro individuální rekreaci apod.),
- o) malá čistírna je čistírna odpadních vod do 500 ekvivalentních obyvatel,
- p) normová hodnota je konkrétní technický požadavek obsažený v příslušné české technické normě ČSN, jehož dodržení považuje konkrétní ustanovení za splnění jím stanovených požadavků.

ČÁST PRVNÍ

ÚZEMNĚ TECHNICKÉ POŽADAVKY NA STAVBY A NA JEJICH UMÍSTĚOVÁNÍ

Umísťování staveb

(1) Při umísťování staveb a jejich začleňování do území musí být respektována omezení vyplývající z právních předpisů chránících veřejné zájmy,²⁾³⁾ a předpokládaný rozvoj území, vyjádřený v územně plánovací dokumentaci, popřípadě v územně plánovacích podkladech. Umístění staveb musí odpovídat urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení. Umístěním stavby a jejím následným provozem nesmí být nad přípustnou míru obtěžováno okolí, zejména v obytném prostředí a ohrožována bezpečnost a plynulost provozu na přilehlých pozemních komunikacích.

(2) Stavby podle druhu a potřeby se umísťují tak, aby bylo umožněno jejich napojení na sítě technického vybavení a pozemní komunikace.

(3) Mimo stavební pozemek lze trvale umístit jen stavby zařízení staveniště a připojení staveb na sítě technického vybavení a pozemní komunikace.

(4) V urbanisticky exponovaných polohách se nesmí umísťovat dočasné stavby, které by toto území mohly znehodnotit, zejména svým architektonickým ztvárněním, objemovými parametry, vzhledem, účinky provozu (užívání) a použitými materiály; tento požadavek se neuplatní u stavby zařízení staveniště po dobu provádění stavby, pro kterou bylo zřízeno.

(5) Rozvodné energetické a telekomunikační vedení se v zastavěných částech obcí umísťují pod zem.

(6) Odstavné a parkovací plochy pro osobní automobily se zřizují u všech potenciálních zdrojů a cílů dopravy (například u bytových domů, staveb pro shromažďování většího počtu osob, staveb pro obchod, staveb veřejných ubytovacích zařízení), pokud tomu nebrání omezení vyplývající ze zvláštních předpisů.⁴⁾ Základní ukazatele výhledového počtu odstavných a parkovacích ploch jsou dány normovými hodnotami.

(7) Garáže, odstavné a parkovací plochy pro nákladní automobily, autobusy, traktory apod. se umísťují mimo obytné části měst a obcí, kromě staveb garáží, odstavných a parkovacích ploch pro ně určených v uzavřených prostorech staveb pro zemědělství a kromě odstavných a parkovacích stání pro speciální automobily policejní, požární, sanitní a obytné, pokud tomu nebrání omezení vyplývající ze zvláštních předpisů.⁴⁾⁵⁾

(8) Servisy, opravy a čerpací stanice pohonných hmot včetně zařízení pro manipulaci s nimi (například překladiště, stáčírny, mycí rampy, odpařovací stanice) se nesmí umísťovat v pásmech hygienické ochrany I. a II. stupně kolem vodních zdrojů sloužících pro zásobování pitnou vodou⁶⁾ a v ochranných pásmech prvního stupně nebo v užším prozatímním ochranném pásmu přírodních léčivých zdrojů anebo zdrojů přírodních minerálních vod stolních.⁵⁾

2) Např. zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, zákon č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů.

3) Např. zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, zákon č. 266/1994 Sb.,

o dráhách, zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a předpisy vydané k jeho provedení, zákon č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o státní energetické inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 174/1994 Sb., kterou se stanoví obecné technické požadavky zabezpečující užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace.

- 4) zákon č. 20/1966 Sb.
- 5) vyhláška č. 26/1972 Sb., o ochraně a rozvoji přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů.
- 6) zákon č. 138/1973 Sb.

§ 5

Studny individuálního zásobování vodou

(1) Studna individuálního zásobování vodou (dále jen "studna") musí být situována v prostředí, které není zdrojem možného znečištění ani ohrožení jakosti vody ve studni, a v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní.

(2) Nejmenší vzdálenost studny od zdrojů možného znečištění a od sousedních studní je dána normovými hodnotami.

§ 6

Žumpy a malé čistírny

(1) Žumpy se budují pouze tam, kde splaškové odpadní vody nelze odvádět do stokové sítě nebo kde by čištění odpadních vod v malé čistírně neodpovídalo konkrétním potřebám v místě. Žumpy se nesmí opatřovat odtokem a musí být odvětrány.

(2) Žumpa nebo malá čistírna musí být umístěna a řešena tak, aby bylo umožněno výhledové připojení stavby na stokovou síť. Po připojení stavby na stokovou síť musí být žumpa vyřazena z provozu a asanována.

(3) Žumpa nebo malá čistírna se umísťují tak, aby k nim byl přístup nebo příjezd pro vybírání jejich obsahu.

(4) Nejmenší vzdálenosti žumpy nebo malé čistírny od studny individuálního zásobování vodou jsou dány normovými hodnotami.

§ 7

Stavební pozemek, ochranná pásma a požárně nebezpečný prostor

(1) Pozemek určený k zastavění musí svými vlastnostmi, zejména polohou, tvarem, velikostí a základovými poměry umožňovat realizaci navrhované stavby a její bezpečné užívání.

(2) Zasahuje-li stavební pozemek do ochranného pásma, musí být dodrženy podmínky a požadavky stanovené zvláštními předpisy pro příslušné ochranné pásmo.3)

(3) Zasahuje-li stavební pozemek do ochranných pásem vzájemně se

překrývajících, musí stavba splňovat podmínky všech dotčených ochranných pásem.

(4) Na nezastavěných plochách stavebních pozemků se musí zachovat a chránit zeleň, s výjimkou případů stanovených zvláštním předpisem. 7) Rovněž je třeba chránit ornici ze zastavované plochy pozemku.

-
- 3) Např. zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a předpisy vydané k jeho provedení, zákon č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o státní energetické inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 174/1994 Sb., kterou se stanoví obecné technické požadavky zabezpečující užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace.
- 7) § 8 zákona č. 114/1992 Sb.

§ 8

Vzájemné odstupy staveb

(1) Vzájemné odstupy staveb musí splňovat zejména požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické, veterinární, ochrany povrchových a podzemních vod, ochrany památek, požární ochrany, bezpečnosti, civilní ochrany, požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování pohody bydlení. Odstupy musí dále umožňovat údržbu staveb a užívání prostoru mezi stavbami pro technická či jiná vybavení a činnosti, které souvisejí s funkčním využitím území (například sítě technického vybavení, dětská hřiště).

(2) vytvářejí-li rodinné domy mezi sebou volný prostor, vzdálenost mezi nimi nesmí být menší než 7 m. Vzdálenost rodinných domů od společných hranic pozemků nesmí být menší než 2 m. Ve zvlášť stísněných územních podmínkách může být vzdálenost mezi rodinnými domy snížena až na 4 m, pokud v žádné z protilehlých částí stěn nejsou okna obytných místností; v takovém případě se nemusí uplatnit požadavek na odstup od společných hranic pozemků.

(3) Vzájemné odstupy staveb pro individuální rekreaci, které mezi sebou vytváří volný prostor, nesmí být menší než 10 m.

(4) Vzdálenost průčelí budov, v nichž jsou okna obytných místností, musí být nejméně 3 m od okraje vozovky silnice nebo místní komunikace; tento požadavek se neuplatní u budov umístovaných ve stavebních řadových zástavby a u budov, jejichž umístění je řešeno v závazné části územně plánovací dokumentace.

(5) Vzájemné odstupy a vzdálenosti se měří na nejkratší spojnici mezi vnějšími povrchy obvodových stěn, balkónů, lodžii, teras, dále od hranic pozemků a okraje vozovky pozemní komunikace.

Připojení staveb na pozemní komunikace

(1) U staveb, jejichž charakter to vyžaduje, se zřizuje kapacitně vyhovující připojení na pozemní komunikaci.8)

(2) Připojení staveb na pozemní komunikace musí svými parametry, provedením a způsobem připojení vyhovovat požadavkům bezpečného užívání staveb a bezpečného a plynulého provozu na přilehlých pozemních komunikacích.9) Podle druhu a charakteru stavby musí připojení splňovat též požadavky na dopravní obslužnost, parkování a přístup požární techniky.

(3) U staveb pro shromažďování většího počtu osob, staveb pro obchod, staveb veřejných ubytovacích zařízení, staveb pro výrobu a skladování a zemědělských staveb se musí zajistit příjezd vozidel pro zásobování a prostor pro stání vozidel při nakládání a vykládání.

-
- 8) Zákon č. 13/1997 Sb.
vyhláška č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích.
- 9) Zákon č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

§ 10

Rozptylové plochy a zařízení pro dopravu v klidu

(1) Stavby musí mít před vstupem rozptylovou plochu (například chodník, veřejné prostranství) odpovídající druhu stavby. Řešení rozptylových ploch musí umožnit plynulý a bezpečný přístup i odchod a rozptyl osob, včetně osob s omezenou schopností pohybu a orientace, do okolí stavby.

(2) Stavby musí být vybaveny normovým počtem odstavných a parkovacích stání,8) včetně předepsaného počtu stání pro vozidla zdravotně postižených osob,10) řešených jako součást stavby, nebo jako provozně neoddělitelná část stavby, anebo umístěných na pozemku stavby, pokud tomu nebrání omezení vyplývající ze stanovených ochranných opatření.5) U bytových domů mohou být odstavná a parkovací stání umístěna i mimo pozemek stavby.

-
- 5) vyhláška č. 26/1972 Sb., o ochraně a rozvoji přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů.
- 8) Zákon č. 13/1997 Sb.
vyhláška č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích.
- 10) vyhláška č. 174/1994 Sb.

§ 11

Připojení staveb na sítě technického vybavení

(1) Stavby podle druhu a potřeby se napojují na zdroj pitné, popřípadě užitkové vody a vody pro hašení požárů, potřebné energie, zařízení pro zneškodňování odpadních vod a musí umožňovat napojení na telekomunikační síť.

(2) Každá přípojka stavby na vodovodní a energetickou síť musí být samostatně uzavíratelná. Místa uzávěrů a vnější odběrná místa pro odběr vody pro hašení musí být přístupná a trvale označená.

(3) Stavby musí být napojeny na veřejnou kanalizaci, pokud je v technicky, popřípadě ekonomicky dosažitelné vzdálenosti a má dostatečnou kapacitu. V opačném případě je nutno realizovat zařízení pro zneškodňování odpadních vod (například malé

čistírny, žumpy).

(4) Všechny prostupy vedení technického vybavení do staveb nebo jejich částí, umístěné pod úrovní terénu, musí být plynotěsné.

§ 12

Oplocení pozemků

- (1) Oploceny musí být pozemky se stavbami,
- a) které mohou působit nepříznivě na životní prostředí (například stavby pro výrobu s nečistým provozem, čistírny odpadních vod, veterinární asanační ústavy),
 - b) kde je nutno zamezit volnému pohybu osob nebo zvířat (například nápravná zařízení, kasárna, infekční pavilony nemocnic, uzavřená psychiatrická oddělení, zoologické zahrady),
 - c) které je třeba chránit před okolními vlivy (například stavby průmyslu potravin, nápojů a pochutin),
 - d) které je třeba chránit před vstupem neoprávněných osob (jaderná zařízení, regulační, měřicí stanice apod.).

(2) Oplocení nesmí svým rozsahem, tvarem a použitým materiálem narušit charakter stavby na oplocovaném pozemku a jejího okolí¹¹⁾ a nesmí zasahovat do rozhledového pole připojení stavby na pozemní komunikace.

(3) Provedení oplocení nesmí ohrožovat bezpečnost osob včetně osob s omezenou schopností pohybu a orientace a účastníků silničního provozu.

11) Např. zákon č. 114/1992 Sb., zákon č. 20/1987 Sb.

§ 13

Vliv staveb na životní prostředí

(1) Negativní účinky staveb a jejich zařízení na životní prostředí, zejména škodlivé exhalace, hluk, teplo, otřesy, vibrace, prach, zápach, znečišťování vod a pozemních komunikací a zastínění budov, nesmí překročit limity uvedené v příslušných předpisech.¹²⁾

(2) Stavby, jejichž užíváním vznikají odpady, musí mít vyřešeno nakládání s odpady (shromažďování, zneškodňování, popřípadě jejich využití) podle zvláštních předpisů.¹³⁾

(3) Zařízení a prostory pro nakládání s odpady musí být umístěny v souladu s požadavky na ochranu zdraví lidí a na ochranu životního prostředí.

12) Např. zákon č. 20/1966 Sb., zákon č. 17/1992 Sb., vyhláška č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 13/1977 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

13) Zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech.

§ 14

Staveniště

(1) Staveniště se musí zařídit, uspořádat a vybavit přísunovými cestami pro dopravu materiálu tak, aby se stavba mohla řádně a bezpečně provádět. Nesmí docházet k ohrožování a nadměrnému obtěžování okolí, zvláště hlukem, prachem apod., k ohrožování bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, zejména se zřetelem na osoby s omezenou schopností pohybu a orientace, dále k znečišťování pozemních komunikací, ovzduší a vod, k omezování

přístupu k přilehlým stavbám nebo pozemkům, k sítím technického vybavení a požárním zařízením.

(2) Požadavky na staveništní zařízení z hlediska požární bezpečnosti staveb jsou dány normovými hodnotami.

(3) V památkových rezervacích a v přírodních zvláště chráněných územích lze zřizovat pouze takové stavby zařízení staveniště, které nejsou spojeny se zemí pevným základem, nebo zařízení pojízdná. Stavby zařízení staveniště nelze ani dodatečně povolit jako stavby trvalé.

(4) Odvádění srážkových, odpadních a technologických vod ze staveniště musí být zabezpečeno tak, aby se zabránilo rozmočení pozemku staveniště včetně vnitrostaveništních komunikací, nenarušovala a neznečišťovala se odtoková zařízení pozemních komunikací a jiných ploch přiléhajících ke staveništi a nezpůsobilo se jejich podmáčení.

(5) Podzemní energetické, telekomunikační, vodovodní a stokové sítě v prostoru staveniště musí být polohově a výškově vyznačeny před zahájením stavby.

(6) Veřejná prostranství¹⁴⁾ a pozemní komunikace dočasně užívané pro staveniště při současném zachování jejich užívání veřejností (chodníky, podchody apod.), včetně osob s omezenou schopností pohybu a orientace, se musí po dobu společného užívání bezpečně chránit a udržovat. Ustanovení zvláštního předpisu^{10),15)} tím není dotčeno.

(7) Veřejná prostranství a pozemní komunikace se pro staveniště smí použít jen ve stanoveném nezbytném rozsahu a době. Po ukončení jejich užívání jako staveniště musí být uvedeny do původního stavu, pokud nebudou určeny k jinému využití.

(8) Další požadavky na zajištění bezpečnosti práce na staveništi jsou upraveny zvláštním předpisem.¹⁵⁾

10) vyhláška č. 174/1994 Sb.

14) Např. § 4 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

15) vyhláška č. 324/1990 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízeních při stavebních pracích.

ČÁST DRUHÁ

OBECNÉ POŽADAVKY NA BEZPEČNOST A UŽITNÉ VLASTNOSTI STAVEB

§ 15

základní požadavky

(1) Stavba musí být navržena a provedena tak, aby byla při respektování hospodárnosti vhodná pro zamýšlené využití a aby současně splnila základní požadavky, kterými jsou

- a) mechanická odolnost a stabilita,
- b) požární bezpečnost,
- c) ochrana zdraví, zdravých životních podmínek⁴⁾ a životního prostředí,
- d) ochrana proti hluku,^{4),16)}
- e) bezpečnost při užívání,
- f) úspora energie a ochrana tepla.

(2) Stavba musí splňovat požadavky uvedené v odstavci 1 při běžné údržbě a působení běžně předvídatelných vlivů po dobu předpokládané existence.

4) Zákon č. 20/1966 Sb.

16) vyhláška č. 13/1977 Sb.

§ 16

Mechanická odolnost a stabilita

(1) Stavba i její změna musí být navržena a provedena tak, aby zatížení a jiné vlivy, kterým je vystavena během výstavby a užívání při řádně prováděné běžné údržbě, nemohly způsobit

- a) náhlé nebo postupné zřícení, popřípadě jiné destruktivní poškození kterékoliv její části nebo přilehlé stavby,
- b) větší stupeň nepřípustného přetvoření (deformaci konstrukce nebo vznik trhlin), které může narušit stabilitu stavby, mechanickou odolnost a užitelnost stavby nebo její části, nebo které vede ke snížení trvanlivosti stavby,
- c) poškození nebo ohrožení provozuschopnosti připojených technických zařízení v důsledku deformace nosné konstrukce,
- d) ohrožení provozuschopnosti pozemních komunikací v dosahu stavby a ohrožení bezpečnosti a plynulosti provozu na komunikaci přiléhající ke staveništi,
- e) ohrožení provozuschopnosti sítí technického vybavení v dosahu stavby,
- f) poškození staveb například explozí, nárazem, přetížením nebo následkem selhání lidského činitele, kterým by bylo možno předejít bez nepřiměřených potíží nebo nákladů, nebo je alespoň omezit,
- g) ohrožení průtočnosti profilů v inundačních územích při povodních svým odplavením.

(2) U staveb sloužících k zajištění zásobování odběratelů vodou nebo energií, musí být konstrukce navrženy a provedeny tak, aby nedošlo k nepředvídanému trvalému ani dočasnému ohrožení provozuschopnosti stavby jako celku.

(3) Stavební konstrukce a stavební prvky musí být navrženy a provedeny tak, aby po dobu předpokládané existence stavby vyhověly požadovanému účelu a odolaly všem zatížením a vlivům, které se mohou běžně vyskytnout při provádění i užívání stavby, a škodlivému působení prostředí, zejména atmosférickým a chemickým vlivům, korozi, záření a otřesům.

(4) Stavby na území v dosahu účinků hlubinného dobývání nebo v dosahu seizmických účinků se navrhuje též s ohledem na předpokládané deformace základové půdy, způsobené projevy důlní nebo seizmické činnosti na povrch.

ODDÍL 1
POŽÁRNÍ BEZPEČNOST

§ 17

Použité výrazy

(1) Požární bezpečnost stavby je schopnost stavby maximálně omezit riziko vzniku a šíření požáru a zabránit ztrátám na životech a zdraví osob, včetně osob provádějících požární zásah, popřípadě zvířat a ztrátám na majetku v případě požáru. Dosahuje se jí vhodným urbanistickým začleněním stavby, jejím dispozičním, konstrukčním a materiálovým řešením, popřípadě požárně bezpečnostními opatřeními a zařízeními požární ochrany (například stabilním hasicím zařízením, odvodem tepla a kouře při požáru) a prostředky požární ochrany.

(2) Požární úsek je prostor stavby oddělený od ostatních částí stavby, popřípadě od sousední stavby požárně dělicími konstrukcemi.

(3) Požární odolnost je doba, po kterou jsou stavební konstrukce nebo požární uzávěry schopny odolávat teplotám vznikajícím při

požáru, aniž došlo k porušení jejich funkce.

(4) Úniková cesta je komunikace, která umožňuje bezpečnou evakuaci osob ze stavby nebo z její části ohrožené požárem na volné prostranství, popřípadě přístup požárních jednotek.

(5) Požárně nebezpečný prostor je prostor kolem hořící stavby, ve kterém je nebezpečí přenesení požáru sáláním tepla nebo padajícími částmi stavby; nesmí přesahovat hranici stavebního pozemku.

(6) Chráněná úniková cesta je trvale volný komunikační prostor vedoucí k východu na volné prostranství, tvořící samostatný požární úsek, jehož konstrukční řešení a technické vybavení a zařízení jsou dány normovými hodnotami (například z hlediska použitých stavebních hmot, požární odolnosti stavebních konstrukcí, způsobu větrání těchto prostorů).

§ 18

Všeobecné požadavky

(1) K zabránění ztrát na životech a zdraví osob, popřípadě zvířat a ztrát na majetku, musí být stavby podle druhu a potřeby navrženy, provedeny, užívány a udržovány tak, aby

- a) zůstala zachována stabilita a únosnost konstrukcí po dobu určenou podle odstavce 4,
- b) bránily vzniku a šíření požáru a jeho zplodin mezi jednotlivými požárními úseky uvnitř stavby,
- c) bránily šíření požáru mimo stavbu, například na sousední stavbu nebo její část,
- d) umožnily bezpečnou evakuaci osob a evakuovatelných zvířat z hořící nebo požárem ohrožené stavby, popřípadě její části na volné prostranství nebo do jiného požárem neohroženého prostoru,
- e) umožnily účinný a bezpečný zásah požárních jednotek při hašení a zásahových pracích.

(2) Stavebními úpravami nesmí dojít ke snížení požární bezpečnosti stavby, snížení bezpečnosti osob ani ke ztížení požárního zásahu.

(3) Stavba se musí dělit do požárních úseků, přesahuje-li její velikost mezní rozměry požárního úseku dané normovými hodnotami, nebo jsou-li ve stavbě prostory, které musí tvořit samostatné požární úseky (například chráněné únikové cesty).

(4) Pro stavební konstrukce se použijí pouze hmoty, které odpovídají normovým hodnotám (například stupeň hořlavosti). Stavební konstrukce musí vykazovat požární odolnost danou normovými hodnotami. Nosné konstrukce zajišťující stabilitu stavby musí mít požární odolnost alespoň

- a) 60 minut u budov s 9 až 12 nadzemními podlažími,
- b) 90 minut u budov s 13 až 20 nadzemními podlažími,
- c) 120 minut u budov s více než 20 nadzemními podlažími.

§ 19

Požadavky na zajištění úniku osob

(1) K zajištění evakuace osob musí z každého požárního úseku vést únikové cesty, které svým typem, počtem, polohou, kapacitou, technickým vybavením a konstrukčním provedením odpovídají normovým hodnotám a tím vytvářejí předpoklady k bezpečnému úniku osob na volné prostranství nebo do prostorů, kde nemohou být ohroženy požárem.

(2) Nejmenší šířka nechráněné únikové cesty je jeden únikový

pruh; nejmenší šířka chráněné a částečně chráněné únikové cesty je 1,5 únikového pruhu se šířkou dveří na těchto cestách alespoň 800 mm. Šířka jednoho únikového pruhu je 550 mm.

(3) Ve stavbách s více než třemi nadzemními podlažními, ve kterých se trvale nebo pravidelně vyskytuje více než 10 osob s omezenou schopností pohybu a orientace nebo osob neschopných samostatného pohybu, musí být zřízeny evakuační výtahy. V ostatních budovách se evakuační výtahy zřizují v závislosti na normových hodnotách. Funkce evakuačního výtahu musí být zajištěna dodávkou elektrické energie ze dvou na sobě nezávislých zdrojů.

(4) Únikové cesty musí mít zajištěno dostatečné osvětlení. Chráněné únikové cesty, cesty sloužící k evakuaci osob se sníženou schopností pohybu a orientace a osob neschopných samostatného pohybu a cesty sloužící částečné evakuaci musí být vybaveny nouzovým osvětlením.

§ 20

Požadavky na odstupové vzdálenosti

(1) K zamezení přenosu požáru sáláním tepla nebo padajícími hořlavými částmi konstrukcí z posuzovaného požárního úseku nebo stavby na jiný požární úsek či stavbu, popřípadě na volné sklady hořlavých látek musí být vytvořen nezbytný odstup, vymezený požárně nebezpečným prostorem. Při posuzování požárně nebezpečného prostoru se přihlíží i k požárně nebezpečným prostorům stávajících objektů.

(2) Požárně nebezpečný prostor musí být stanoven i u volných skladů hořlavých látek, u otevřených technologických zařízení, volně vedených rozvodů a u jiných zařízení a provozů, kde existuje možnost přenosu požáru na jinou stavbu.

(3) V požárně nebezpečném prostoru smí být umístěny pouze stavby nebo jejich části a zařízení, které odpovídají normovým hodnotám požární bezpečnosti.

§ 21

Požadavky na zajištění požárního zásahu

(1) Každá stavba musí umožňovat požární zásah vedený vnějškem nebo vnitřkem stavby, popřípadě současně oběma způsoby.

(2) Nástupní plochy a přístupové komunikace musí být navrženy a provedeny tak, aby pro umístění a příjezd požární techniky odpovídaly normovým hodnotám požární bezpečnosti, přičemž nástupní plochy musí navazovat na přístupové komunikace.

(3) Vnitřní zásahové cesty musí být zřízeny v případech, kdy požární zásah nelze vést vnějškem stavby, popřípadě kdy zásah má být proveden současně vnějškem i vnitřkem budovy.

(4) Ve stavbách vyšších než 45 m musí být vnitřní zásahové cesty vybaveny požárním výtahem. Požární výtah musí splňovat normové hodnoty a zajistit dopravu požárních jednotek a jejich vybavení do všech podlaží stavby. Při rozměrech výtahové kabiny alespoň 1100 x 2100 mm může být požární výtah považován za evakuační. Funkce požárního (evakuačního) výtahu při požáru musí být zajištěna dodávkou elektrické energie ze dvou na sobě nezávislých zdrojů.

(5) Ve všech případech, kde se předpokládá hašení vodou, musí být zajištěno její množství odpovídající normovým hodnotám. Pokud charakter hořlavých látek či zařízení ve stavbě vylučuje užití vody jako hasiva, musí být stavba vybavena jinými vhodnými a účinnými hasebnými látkami.

(6) Zdroj požární vody, popřípadě jiná hasicí zařízení musí svou kapacitou, umístěním a vybavením umožňovat účinný požární zásah v kterémkoliv místě stavby.

(7) Všechna elektrická zařízení, jejichž chod je při požáru nezbytný k ochraně osob a majetku, musí mít při požáru zajištěnou dodávku elektrické energie alespoň po předpokládanou dobu užití těchto zařízení, a to ze dvou na sobě nezávislých zdrojů.

ODDÍL 2

OCHRANA ZDRAVÍ, ZDRAVÝCH ŽIVOTNÍCH PODMÍNEK A ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

§ 22

Všeobecné požadavky

(1) Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby neohrožovala život, zdraví, zdravé životní podmínky jejich uživatelů ani uživatelů okolních staveb⁴⁾ a aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené ve zvláštních předpisech,¹²⁾ zejména následkem

- a) uvolňování látek nebezpečných pro zdraví a životy osob a zvířat,
- b) přítomnosti nebezpečných částic v ovzduší,
- c) uvolňování emisí nebezpečných záření, zejména ionizujících,
- d) nepříznivých účinků elektromagnetického záření,¹⁷⁾
- e) znečištění vzduchu a půdy,
- f) nedostatečného zneškodňování odpadních vod, kouře, tuhých nebo kapalných odpadů,
- g) výskytu vlhkosti ve stavebních konstrukcích nebo na povrchu stavebních konstrukcí uvnitř staveb,
- h) nedostatečných zvukoizolačních vlastností.

(2) Stavba musí odolávat škodlivému působení prostředí, například vlivům půdní vlhkosti a podzemní vody, vlivům atmosférickým a chemickým, záření a otřesům.

(3) Úroveň podlahy obytné místnosti musí ležet alespoň 150 mm nad upraveným terénem pozemku hraničícím s touto místností a alespoň 500 mm nad hladinou podzemní vody, pokud místnost není chráněna před nežádoucím působením vody technickými prostředky. Požadavky zvláštního předpisu¹⁰⁾ tím nejsou dotčeny.

(4) Světlá výška místností, pokud zvláštní předpis¹⁸⁾ nebo ustanovení části čtvrté této vyhlášky nestanoví jinak, musí být alespoň:

- a) 2600 mm v obytných a pobytových místnostech,
- b) 2300 mm v obytných a pobytových místnostech v podkroví; místnosti se zkosenými stropy musí mít tuto světlou výšku nejméně nad polovinou podlahové plochy.

(5) Pozemky obestavěné ze všech stran (například dvory, prostory) musí být přístupné; mají-li plochu nad 200 m², musí umožňovat příjezd a odjezd průjezdem o šířce nejméně 3,5 m a výšce nejméně 4,1 m.

(6) U každého bytu musí být alespoň jeden záchod a jedna koupelna. U každé samostatné provozní jednotky s pobytovými místnostmi se počet záchodů stanoví podle účelu jednotky a počtu jejích uživatelů v souladu s příslušnými normovými hodnotami. Záchod nesmí být přístupný přímo z pobytové místnosti, nebo z obytné místnosti, jde-li o jediný záchod v bytě. Tvoří-li byt nejvýše dvě obytné místnosti, mohou být záchod a koupelna v jedné místnosti.

(7) Požadavky upravující ochranu osob před ozářením z radonu uvnitř staveb stanoví zvláštní předpis.¹⁹⁾

- 4) zákon č. 20/1966 Sb.
10) Vyhláška č. 174/1994 Sb.
12) Např. zákon č. 20/1966 Sb., zákon č. 17/1992 Sb., vyhláška č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 13/1977 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.
17) Např. vyhláška č. 408/1990 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky elektromagnetického záření.
18) Směrnice č. 46/1978 sb. Hygienické předpisy o hygienických požadavcích na pracovní prostředí, ve znění směrnice č. 66/1985 sb. Hygienické předpisy a výnosu č. 77/1990 sb. Hygienické předpisy, reg. částky 21/1978 sb., 16/1985 sb. a 9/1989 Sb.
Směrnice č. 58/1981 sb. Hygienické předpisy o zásadních hygienických požadavcích, o nejvyšších přípustných koncentracích nejzávažnějších škodlivin v ovzduší a o hodnocení stupně jeho znečištění, reg. částka 14/1981 sb. Vyhláška č. 174/1994 Sb.
19) Zákon č. 18/1997 Sb.
Vyhláška č. 184/1997 sb., o požadavcích na zajištění radiační ochrany.

§ 23

Denní osvětlení, větrání a vytápění

(1) Návrh denního osvětlení se musí posuzovat společně se souvisejícími činiteli, zejména s možností sdruženého a umělého osvětlení, s vytápěním, chlazením, větráním, ochranou proti hluku, prosluněním včetně vlivu okolních budov a naopak vlivu navrhované stavby na stávající zástavbu za účelem dosažení vyhovujících podmínek zrakové pohody s minimální celkovou spotřebou energií v souladu s normovými hodnotami.

(2) Obytné místnosti musí mít zajištěno dostatečné denní osvětlení, přímé větrání a musí být dostatečně vytápěny s možností regulace tepla.

(3) V bytových místnostech se navrhuje denní osvětlení v závislosti na jejich funkčním využití a na délce pobytu osob. V odůvodněných případech lze navrhopvat sdružené, popřípadě umělé osvětlení v souladu s normovými hodnotami. Pobytové místnosti musí mít zajištěno přímé nebo nucené větrání a musí být dostatečně vytápěny s možností regulace tepla.

(4) Záchody, prostory pro osobní hygienu, prostory pro vaření, spíže a komory na uskladnění potravin musí být účinně odvětrávány. Záchody, prostory pro osobní hygienu a pro vaření musí být dostatečně vytápěny s možností regulace tepla.

(5) Byty nesmí být větrány do prostorů domovního vybavení nebo domovních komunikací.

(6) Větrání a osvětlování příslušenství bytu²⁰⁾ je přípustné i ze světlíkových a větracích šachet, mají-li půdorys nejméně 5 m² a délku kratší strany nejméně 1500 mm. Jejich dno musí být přístupné, snadno čistitelné a musí mít odtok se zápachovým uzávěrem. Do světlíkové nebo větrací šachty lze zaústit pouze větrání místností stejného charakteru v celé výšce šachty. Nesmějí v nich být umístěny kouřovody, odvody spalin od plynových spotřebičů apod.

20) § 121 odst. 2 občanského zákoníku.

§ 24

(1) Prosluněny musí být obytné místnosti a ty pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. Přitom musí být zajištěna zraková pohoda a ochrana před oslněním, zejména v pobytových místnostech určených pro přesné činnosti.

(2) Všechny byty musí být prosluněny. Byt je prosluněn, je-li součet podlahových ploch jeho prosluněných obytných místností roven nejméně jedné třetině součtu podlahových ploch všech jeho obytných místností. Při posuzování proslunění se vychází z normových hodnot.

§ 25

Ochrana proti hluku a vibracím

(1) Stavba musí odolávat škodlivému působení vlivu hluku a vibrací. Stavba musí zajišťovat, aby hluk a vibrace působící na lidi a zvířata byly na takové úrovni, která neohrožuje zdraví, zaručí noční klid a je vyhovující pro obytné a pracovní prostředí, a to i na sousedících pozemcích a stavbách.

(2) Nejvyšší hodnoty hluku a vibrací pro jednotlivé druhy staveb stanoví zvláštní předpis.21)

(3) Při zajišťování ochrany staveb proti vnějšmu hluku, zejména od dopravy, se musí přednostně uplatňovat opatření urbanistická před opatřeními chránícími jednotlivé stavby.

(4) Všechna zabudovaná technická zařízení působící hluk a vibrace (například výtahy, čerpadla, spínače, shozy odpadů, vzduchotechnická zařízení, výměňkové stanice, trafostanice apod.) musí být v budovách s obytnými a pobytovými místnostmi umístěna a instalována tak, aby byl omezen přenos hluku a vibrací do stavební konstrukce a jejich šíření,21) zejména do akusticky chráněných místností (například obytných místností, pracoven, nemocničních pokojů, čítáren).

(5) Instalační potrubí (vodovodní, plynovodní, vzduchotechnická, kanalizační, parovodní, teplovodní, horkovodní) se musí vést a připevnit tak, aby nepřenášela do akusticky chráněných místností hluk způsobený při jejich používání ani zachycený hluk cizí.

21) vyhláška č. 13/1977 Sb.

Směrnice č. 41/1977 sb. Hygienické předpisy, nejvyšší přípustné hodnoty hluku a vibrací, reg. částka 4/1977 Sb.

ODDÍL 3

§ 26

Bezpečnost při provádění a užívání staveb

(1) Stavba musí být navržena a provedena tak, aby při jejím užívání a provozu nedocházelo k úrazu uklouznutím, pádem, nárazem, popálením, zásahem elektrickým proudem, výbuchem22) uvnitř nebo v blízkosti stavby nebo k úrazu způsobeným pohybujícími se vozidlem.

(2) Hlavní domovní komunikace v budovách s obytnými nebo pobytovými místnostmi musí umožňovat přepravu předmětů rozměrů 1950 x 1950 x 800 mm; u staveb, ve kterých je zajišťována zdravotní a sociální péče, musí být tento rozměr 1950 x 1950 x 900 mm. Uvedený požadavek se nevztahuje na rodinné domy a stavby pro individuální rekreaci.

(3) Požadavky na bezpečnost při provádění staveb nebo jejich

částí jsou upraveny zvláštním předpisem.15)

(4) Při provádění a užívání staveb nesmí být ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

15) vyhláška č. 324/1990 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při stavebních pracích.

22) vyhláška č. 18/1987 Sb., kterou se stanoví požadavky na ochranu před výbuchy hořlavých plynů a par.

§ 27

Přístup a užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace

Požadavky na stavby z hlediska jejich užívání osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, včetně řešení přístupu do těchto staveb, požadavky na komunikace, konstrukce a zařízení jsou upraveny zvláštním předpisem.10)

10) vyhláška č. 174/1994 Sb.

§ 28

Úspora energie a ochrana tepla

(1) Budovy musí být navrženy a provedeny tak, aby spotřeba energie na jejich vytápění, větrání, popřípadě klimatizaci byla co nejnižší; energetickou náročnost je třeba ovlivňovat tvarem budovy, jejím dispozičním řešením, orientací a velikostí oken, použitými materiály a výrobky a vytápěcími systémy. Při návrhu budovy se musí respektovat klimatické podmínky lokality (například teplota vnějšího vzduchu a její kolísání, vlhkost vzduchu, síla a směr větru a četnost převládajících větrů, mohutnost a četnost srážek).

(2) Budovy s požadovaným stavem vnitřního prostředí musí být navrženy a provedeny tak, aby byly zaručeny požadavky na

- a) tepelnou pohodu uživatelů,
- b) požadované tepelné technické vlastnosti konstrukcí,
- c) stav vnitřního prostředí pro technologické činnosti a pro chov zvířat,
- d) nízkou energetickou náročnost při provozu stavby.

(3) Tepelné technické vlastnosti budov jsou dány normovými hodnotami.

§ 29

Odstraňování staveb

(1) Stavby nebo jejich části se musí odstraňovat (bourat, demontovat, popřípadě přemísťovat) tak, aby v průběhu prací nedošlo k ohrožení bezpečnosti, života a zdraví osob, ke vzniku požáru a k nekontrolovatelnému porušení stability stavby nebo její části. Při odstraňování staveb nebo jejich částí nesmí být ohrožena stabilita jiných staveb¹⁵⁾ ani provozuschopnost sítí technického vybavení v dosahu stavby.

(2) Okolí odstraňovaných staveb nesmí být touto činností a jejími důsledky nadměrně obtěžováno, zejména hlukem a prachem.

(3) Odstraňování staveb se provádí podle předem stanoveného technologického postupu.^{4),15)}

(4) Suť a odpadový materiál z odstraňovaných staveb musí být odstraňován neprodleně a nepřetržitě tak, aby nedocházelo k narušování bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních

komunikacích a nenarušovalo se životní prostředí.

(5) Zneškodňování sutě a odpadového materiálu z odstraňovaných staveb je upraveno zvláštním předpisem.13)

-
- 4) zákon č. 20/1966 Sb.
 13) zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech.
 15) vyhláška č. 324/1990 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízeních při stavebních pracích.

ČÁST TŘETÍ

POŽADAVKY NA STAVEBNÍ KONSTRUKCE A TECHNICKÁ ZAŘÍZENÍ STAVEB

ODDÍL 1 STAVEBNÍ KONSTRUKCE

§ 30

Zakládání staveb

(1) Stavby se musí zakládat způsobem odpovídajícím základovým poměrům; nesmí být při tom ohrožena stabilita jiných staveb.

(2) Při zakládání staveb se musí zohlednit případné vyvolané změny základových podmínek na sousedních pozemcích určených k zastavění a případná změna režimu podzemních vod.

(3) Základy se musí chránit podle potřeby před agresivními vodami a látkami, které je poškozují.

(4) U staveb, jejichž základy jsou vystaveny změnám teploty (pece, mrazírny), se musí uvažovat s účinky těchto změn na vlastnosti základové půdy, zejména u zemin soudržných.

(5) Podzemní stavební konstrukce, oddělující vnitřní prostory od okolní zeminy nebo od základů, se musí izolovat proti zemní vlhkosti, popřípadě proti podzemní vodě. Pro místnosti a prostory určené pro pěstování rostlin a skladování rostlinných produktů (například žampionů, kořenové zeleniny, brambor) platí § 55 odst. 5.

§ 31

Stěny, příčky

(1) Požárně dělicí a nosné stěny uvnitř požárních úseků musí vykazovat požární odolnost odpovídající normovým hodnotám. Na všechny stěny a příčky se použijí stavební hmoty v souladu s normovými hodnotami.

(2) Obvodové stěny nebo jejich části, které nesplňují požární vlastnosti podle odstavce 1, se posuzují jako požárně otevřené plochy. V těchto obvodových stěnách se na rozhraní požárních úseků musí vytvořit požární pásy, odpovídající normovým hodnotám, popřípadě instalovat požárně bezpečnostní zařízení, jimiž lze požární pásy nahradit. Požární pásy se nevyžadují u rodinných domů.

(3) Vnější stěny, vnitřní stěny oddělující prostory s rozdílným režimem vytápění a stěnové konstrukce přilehlé k terénu musí splňovat požadavky na tepelně technické vlastnosti při prostupu tepla, prostupu vodní páry a vzduchu konstrukcemi dané normovými hodnotami

- a) tepelného odporu konstrukce,
- b) rozložení vnitřních povrchových teplot na konstrukci,
- c) tepelné setrvačnosti konstrukce ve vazbě na místnost nebo budovu,
- d) difuze vodních par a bilance vlhkosti,

e) vzduchové propustnosti konstrukce, jejích spár a styků.

(4) Stěna nebo příčka je vyhovující z hlediska zvukové izolace, jestliže splňuje požadavky stavební akustiky na vzduchovou neprůzvučnost mezi místnostmi v budovách danou normovými hodnotami.

§ 32

Stropy

(1) Požární stropy a stropy uvnitř požárních úseků musí vykazovat požární odolnost odpovídající normovým hodnotám a musí být provedeny ze stavebních hmot v souladu s normovými hodnotami.

(2) Vnitřní stropní konstrukce musí splňovat požadavky na tepelně technické vlastnosti při prostupu tepla v ustáleném i neustáleném teplotním stavu, které vychází z normových hodnot. Stropní konstrukce nad otevřenými průjezdy a prostory musí dále splňovat požadavky z hlediska difuze vodní páry a vzduchové propustnosti.

(3) Stropy jsou vyhovující z hlediska zvukové izolace, jestliže splňují požadavky stavební akustiky na vzduchovou a kročejovou neprůzvučnost danou normovými hodnotami.

§ 33

Podlahy, povrchy stěn a stropů

(1) Podlahové konstrukce musí splňovat požadavky na tepelně technické vlastnosti v ustáleném a neustáleném teplotním stavu a dále požadavky stavební akustiky na kročejovou a vzduchovou neprůzvučnost dané normovými hodnotami. Souvrství celé stropní konstrukce se posuzuje komplexně.

(2) Podlahy všech bytových a pobytových místností musí mít protiskluzovou úpravu povrchu se součinitelem smykového tření nejméně 0,3. U částí staveb užívaných veřejností, včetně pasáží a krytých průchodů, musí být tato hodnota nejméně 0,6.

(3) V chráněných únikových cestách musí konstrukční a materiálové provedení podlah odpovídat normovým hodnotám (například při řešení změn výškových úrovní, umístění prahů). Na nášlapnou vrstvu podlah nesmí být použita hmota s indexem šíření plamene vyšším než 100 mm/min.

(4) Instalace uložené v podlaze nesmí narušit vlastnosti podlahy požadované pro příslušný prostor.

(5) V chráněných únikových cestách musí být na povrchové úpravy stěn a stropů použity hmoty s nulovým indexem šíření plamene.

(6) Povrch stěn a příček v prostorech, kde je nebezpečí výbuchu prachu, musí být hladký s omyvatelnou úpravou.

§ 34

Schodiště a šikmé rampy

(1) Každé podlaží, mimo vstupní přístupné přímo z upraveného terénu, a každý užitný půdní prostor budovy musí být přístupné alespoň jedním schodištěm (hlavní schodiště). Další schodiště (pomocná) se navrhuje především pro řešení únikových, popřípadě zásahových cest v souladu s normovými hodnotami. Místo schodišť lze navrhnout šikmé rampy, které na únikových cestách nesmí mít větší sklon než 1 : 8.

(2) Nejmenší podchodná a průchodná výška schodišť je dána normovými hodnotami.

(3) Všechny schodišťové stupně v jednom schodišťovém rameni musí mít stejnou výšku, v příčných ramenech i stejnou šířku.

(4) Nejmenší šířky schodišťového stupně a stupnice jsou dány normovými hodnotami.

(5) Vzájemný vztah mezi výškou h a šířkou b v mm schodišťového stupně musí být $2h + b = 630$ mm. Tuto hodnotu je možno snížit až na 600 mm za předpokladu, že nebude překročen nejvyšší dovolený sklon schodišťového ramene příslušného schodiště.

(6) Počet výšek schodišťových stupňů v jednom schodišťovém rameni hlavního schodiště smí být nejvýše 16, u pomocných schodišť a u schodišť uvnitř bytů nejvýše 18; stupnice schodišťového stupně musí být vodorovná, bez sklonu v příčném i podélném směru.

(7) Sklon schodišťových ramen ve všech bytových domech s výtahem a u schodišť uvnitř bytů nesmí být větší než 35, ve všech bytových domech bez výtahu nesmí být větší než 33. U schodišť uvnitř bytů s konstrukční výškou menší než 3000 mm a u schodišť do podzemních podlaží je možno sklon schodišťových ramen zvýšit až na 41. U staveb uvedených ve zvláštním předpise¹⁰⁾ nesmí být v částech užívaných veřejností sklon schodišťového ramene větší než 28 a výška schodišťového stupně větší než 160 mm.

(8) Nejmenší dovolená průchodná šířka schodišťových ramen, rozměry podest a mezipodest a další bezpečnostní požadavky jsou dány pro jednotlivé druhy staveb zvláštním předpisem²³⁾ nebo normovými hodnotami.

(9) Povrch podest vnitřních schodišť musí být vodorovný beze sklonu v příčném i podélném směru. Povrch podest vnějších schodišť může mít podélný sklon ve směru sestupu nejvýše 7 %.

(10) Žebříkové schodiště je možno navrhnout pouze pro občasné používání omezeným počtem osob (například vstup na střechy, trvale neužívané půdy). Nejmenší průchodná šířka ramene žebříkového schodiště je 550 mm; tato šířka nesmí být ničím zúžena. Nejmenší dovolená šířka schodišťového stupně žebříkových schodišť je 150 mm.

(11) Součinitel smykového tření povrchu musí být u

- a) stupnice při okraji schodišťového stupně nejméně 0,6, u ostatních ploch stupnice nejméně 0,3 a protiskluzové úpravy nesmí vystupovat nad povrch stupnice více než 3 mm,
- b) podest vnitřních schodišť nejméně 0,6,
- c) podest vnějších schodišť nejméně $0,6 + \operatorname{tg} \alpha$, kde α je úhel sklonu podesty,
- d) celé stupnice žebříkového schodiště nejméně 0,6,
- e) šikmých ramp nejméně $0,6 + \operatorname{tg} \alpha$, kde α je úhel sklonu rampy.

(12) Technické požadavky na šikmé rampy jsou dány normovými hodnotami; požadavky zvláštního předpisu¹⁰⁾ tím nejsou dotčeny.

(13) Hluk přenášený ze schodišť a podest do sousedních místností musí splňovat požadavky stavební akustiky dané normovými hodnotami.

(14) Prostor schodiště musí být osvětlen a větrán.

10) vyhláška č. 174/1994 Sb.

23) vyhláška č. 48/1982 Sb., kterou se stanoví základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, ve znění pozdějších předpisů.

§ 35

Komíny a kouřovody

(1) Komíny a kouřovody musí být navrženy a provedeny tak, aby za všech provozních podmínek připojených spotřebičů paliv byl zajištěn bezpečný odvod a rozptyl spalin do volného ovzduší, aby nenastalo jejich hromadění a ohrožení bezpečnosti. Kouřová cesta tvořená kouřovodem a komínem nesmí snižovat účinnost spotřebičů paliv.

(2) Komíny pro odvod spalin od spotřebičů na kapalná a plynná paliva musí odolávat kondenzátům spalin.

(3) Komíny, kouřovody a komínové vložky se navrhují z materiálů

- nehořlavých, popřípadě nesnadno hořlavých pro spotřebiče se zaručenou nízkou výstupní teplotou spalin,
- s nasákavostí odpovídající normové hodnotě,
- odolných proti mrazu v části vystavené atmosférickým vlivům,
- odolných proti účinkům spalin a jejich kondenzátu.

(4) Komíny s trvalým výskytem kondenzátu musí být těsné a chráněné proti zamrznutí.

(5) Požadavky na umístění komína, jeho výšku a ústí jsou dány normovými hodnotami.

(6) Nejmenší dovolený rozměr světlého průřezu průduchu podtlakového a přetlakového komína je dán normovými hodnotami.

(7) Komín musí mít vybírací, popřípadě vymetací, čisticí a kontrolní otvory. Otvory se zakrývají těsnými komínovými dvířky z nehořlavého materiálu, zabezpečenými proti otevření nebo vypadnutí. U spotřebičů na plynná paliva mohou být z nesnadno hořlavého materiálu. Do komínů nesmí být zaústěn vzduchotechnický rozvod.

(8) Ke komínům, které se kontrolují a čistí ústím průduchu komína, musí být bezpečný přístup budovou, otvorem ve střeše, popřípadě komínovou lávkou. Požadavky na přístupové cesty a komínové lávky jsou dány normovými hodnotami.

§ 36

Střechy

(1) Střechy musí zachycovat a odvádět srážkové vody, sníh a led tak, aby neohrožovaly chodce a účastníky silničního provozu v přidruženém dopravním prostoru a zabraňovat vnikání vody do konstrukcí staveb. Střešní plášť musí být odolný vůči klimatickým vlivům a účinkům. Střešní plášť zasahující do požárně nebezpečného prostoru musí být z nehořlavých hmot nebo musí být prokázáno, že nešíří požár.

(2) Pochůzná střechy a terasy musí mít zajištěn bezpečný přístup a musí být na nich provedena opatření zajišťující bezpečnost provozu (zábradlí, zídky apod.) a vzduchovou neprůzvučnost.

(3) Střešní konstrukce musí splňovat požadavky na tepelně technické vlastnosti při prostupu tepla, prostupu vodní páry a prostupu vzduchu konstrukcemi dané normovými hodnotami

- tepelného odporu konstrukce,
- rozložení vnitřních povrchových teplot na konstrukci,
- tepelné setrvačnosti konstrukce ve vazbě na místnost nebo budovu,
- difuze vodních par a bilance vlhkosti,
- vzduchové propustnosti konstrukce, jejích spár a styků.

(4) Střešní konstrukce musí splňovat požadavky požární bezpečnosti dané normovými hodnotami.

§ 37

Výplně otvorů

(1) Konstrukce výplní otvorů (oken, dveří apod.) musí mít náležitou tuhost, při níž za běžného provozu nenastane zborcení, svěšení nebo jiná deformace a musí odolávat zatížení včetně vlastní hmotnosti a zatížení větrem i při otevřené poloze křídla, aniž by došlo k poškození, posunutí, deformaci nebo ke zhoršení funkce.

(2) Výplně otvorů musí splňovat požadavky na tepelně technické vlastnosti v ustáleném teplotním stavu. Součinitel prostupu tepla včetně rámu a zárubní podle druhu budovy a druhu výplně je dán normovou hodnotou.

(3) Akustické vlastnosti výplní otvorů v obytných a pobytových místnostech musí být takové, aby při dané hladině venkovního hluku byly splněny požadavky na neprůzvučnost umožňující současně výměnu vzduchu nejméně jednou za hodinu ve všech obytných a pobytových místnostech.

(4) Velikost otvoru okna, pokud má sloužit jako náhradní úniková možnost, musí být nejméně 500 x 800 mm a výška vnitřního parapetu nejvýše 1200 mm. Pokud má otvor sloužit pro vedení požárního zásahu, musí mít rozměry nejméně 800 x 1500 mm.

(5) Hlavní vstupní dveře do bytů a pobytových místností musí mít světlou šířku nejméně 800 mm.

(6) Okenní parapety v obytných a pobytových místnostech, pod nimiž je volný venkovní prostor hlubší než 0,5 m, musí být vysoké nejméně 850 mm nebo musí být doplněny zábradlím nejméně do této výšky.

(7) Nejmenší rozměr průlezných otvorů ve štropech a u vstupních otvorů do šachet a kanálů je dán zvláštním předpisem.²³⁾

(8) Otvory v požárně dělicích konstrukcích (dveře, vrata, poklopy) musí být opatřeny požárními uzávěry, které svými typy a požární odolností odpovídají normovým hodnotám. Dveře na únikových cestách musí umožňovat snadný a rychlý průchod a svým zajištěním nesmí bránit evakuaci osob, popřípadě zvířat a zásahu požárními jednotkami.

23) vyhláška č. 48/1982 Sb., kterou se stanoví základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, ve znění pozdějších předpisů.

§ 38

Zábradlí

(1) Všechny pochůzná plochy stavby, kde je nebezpečí pádu osob a k nimž je možný přístup, se musí opatřit ochranným zábradlím (popřípadě jinou zábranou), které musí bezpečně odolávat zatížením působícím ve směru vodorovném i svislém.

(2) Zábradlí se musí zřídít na volném okraji pochůzná plochy, před níž je volný prostor hlubší a širší, než jsou normové hodnoty v závislosti na zatřídění pochůzná plochy (například s omezeným přístupem osob, s volným přístupem dospělých osob, provozy určené pro děti, hlediště). Za volný prostor se nepovažuje prostor zakrytý konstrukcí, která odpovídá zatížení peším provozem.

- (3) Zábradlí se nemusí zřídit, pokud
- a) by bránilo základnímu provozu, pro který je plocha určena (nástupiště, rampy na nakládání, bazény, jeviště apod.),
 - b) při hloubce volného prostoru nejvýše 3,0 m, je-li na volném okraji pochůzná plocha s běžným nebo nízkým provozem vytvořen nepochůzný bezpečnostní pás široký nejméně 1500 mm, který je zřetelně vymezen.

(4) Nejmenší dovolená výška zábradlí včetně madla je

- a) snižená - 900 mm, pokud je hloubka volného prostoru nejvýše 3,0 m,
- b) základní - 1000 mm, ve všech případech, kdy není předepsána větší výška nebo dovolena snižená výška,
- c) zvýšená - 1100 mm,
 1. hloubka volného prostoru je větší než 12,0 m, nebo
 2. pochůzná plocha se ve vzdálenosti menší než 1,0 m svažuje k volnému okraji sklonem větším než 10 % nebo stupňovitě, bez ohledu na hloubku volného prostoru [pokud není třeba použít zábradlí podle písmene d)], nebo
 3. ve volném prostoru je ohrožení látkami škodlivými zdraví,24)
- d) zvláštní - 1200 mm, pokud je hloubka volného prostoru větší než 30,0 m.

(5) U schodišť, popřípadě u šikmých ramp se zrcadlem je nejmenší dovolená výška zábradlí dána normovými hodnotami.

(6) Zábradlí v provozech určených pro děti a v bytových domech musí být plné nebo s výplní tabulovou, sloupkovou ze svislých tyčových prvků nebo mřížovou. Mezery v zábradlí nesmí být širší než 120 mm v bytových domech a 80 mm v provozech určených pro děti.

(7) Hrozí-li nebezpečí podklouznutí nebo propadnutí, musí být u podlahy zábradlí opatřeno ochrannou lištou nejméně 100 mm vysokou.

(8) Šikmé zábradlí schodišť a šikmých ramp musí být opatřeno madlem, umístěným ve výšce nejméně 900 mm a nejvíce 1200 mm. U staveb určených pro pobyt dětí do 12 let se navíc musí umístit madlo ve výši 400 až 700 mm. Madlo zábradlí nesmí mít ostré hrany, výstupy apod.

(9) Zábradlí v chráněných únikových cestách, kromě madla, musí být z nehořlavých hmot.

24) Nařízení vlády č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví.

§ 39

výtahy

(1) Stavby podle druhu a potřeby se vybavují osobními, popřípadě nákladními, požárními a evakuačními výtahy.

(2) Výtahy se musí zřizovat v bytových domech s více než čtyřmi nadzemními podlažími. U nástaveb a vestaveb bytových domů s byty v pátém nadzemním podlaží se výtahy nemusí zřizovat ani existující výtahy do tohoto podlaží prodlužovat.

(3) Výtahová kabina osobního výtahu musí mít rozměry nejméně 1100 x 1400 mm, při stavebních úpravách a změnách v užívání stavby nejméně 900 x 1200 mm, u evakuačních a požárních výtahů nejméně 1100 x 2100 mm. Vstupní dveře nebo otvor výtahu a výtahové kabiny musí mít šířku nejméně 800 mm. Požadavky na rozměry výtahové kabiny, šíři dveří, volný prostor před výtahem a na vybavení výtahu stanovené zvláštním předpisem¹⁰⁾ tím nejsou dotčeny.

(4) Strojovny výtahů musí být umístěny a řešeny tak, aby nejvyšší hladina hluku v sousedících akusticky chráněných místnostech nepřesáhla hodnotu stanovenou zvláštním předpisem. 21) Strojovna musí být ve zvláštním, uzamykatelném, osvětleném a dostatečně větratelném prostoru. Ve strojovně nesmí být žádné zařízení, které neslouží provozu výtahu. Strojovny výtahů tvoří buď samostatný požární úsek, nebo společný požární úsek s výtahovou šachtou, jsou-li umístěny nad touto šachtou. Strojovny evakuačních a požárních výtahů musí být požárně odděleny od strojoven ostatních výtahů.

21) vyhláška č. 13/1977 Sb.
Směrnice č. 41/1977 sb. Hygienické předpisy, nejvyšší přípustné hodnoty hluku a vibrací, reg. částka 4/1977 Sb.

§ 40

Výtahové, instalační a větrací šachty

(1) Ve výtahové šachtě nesmí být umístěna žádná vedení technického vybavení nebo jiná technická zařízení, která nejsou potřebná pro provoz a bezpečnost výtahu. Výtahová šachta musí být dostatečně větrána do prostoru mimo budovu a nesmí být využita pro větrání prostorů nesouvisejících s výtahem.

(2) Výtahová šachta nesmí bezprostředně sousedit s akusticky chráněnými místnostmi.

(3) Výtahové, instalační a větrací šachty, které procházejí více požárními úseky, musí tvořit samostatné požární úseky.

(4) Požární odolnost požárně dělicích konstrukcí výtahových a instalačních šachet, včetně požárních uzávěrů otvorů, je dána normovými hodnotami.

(5) Ohraničující konstrukce výtahových, větracích a instalačních šachet, včetně izolací, musí být z nehořlavých nebo alespoň z nesnadno hořlavých hmot.

(6) Do větrací šachty nesmí být umístěno žádné instalační vedení.

§ 41

Shozy pro odpad

(1) Shozy pro odpad musí zajišťovat bezpečné nakládání s odpady. Shozové šachty, jejich vhozové a čisticí otvory, popřípadě vhozové kabiny a prostory pro shromažďování a sběr odpadu, musí být situovány, uspořádány a provedeny tak, aby do ostatních částí stavby nemohl pronikat oheň, kouř, pachy, prach a hluk. Shozové šachty musí mít zajištěno účinné odvětrání.

(2) Vhozové otvory ani jiné příslušenství shozových šachet nesmí být v obytných ani v bytových místnostech a musí být umístěny nejméně 1100 mm nad podlahou nebo zajištěny proti pádu osob. Shozové šachty musí mít vyústění do samostatného sběrného prostoru, který musí být přístupný z vnějšku stavby, snadno čistitelný a musí mít účinné větrání.

(3) Shozové šachty a ostatní sběrné prostory musí tvořit samostatné požární úseky; požadavky na požární úseky jsou dány normovými hodnotami.

§ 42

Balkóny, lodžie a arkýře Stránka 22

(1) Balkóny, lodžie a arkýře nesmí svým umístěním a provedením ohrožovat provoz na veřejném prostoru. Výška jejich umístění nad vozovkou a nad částí chodníku, která je bezpečnostním odstupem (0,5 m) dopravního prostoru, je nejméně 4,8 m.

(2) Podlahy balkónů a lodžii musí být vodotěsné. Musí z nich být zabezpečen odvod dešťové vody.

(3) Balkóny a lodžie musí být opatřeny zábradlím nebo jinou mechanicky odolnou a stabilní ochrannou konstrukcí.

ODDÍL 2 TECHNICKÁ ZAŘÍZENÍ STAVEB

§ 43

Vodovodní přípojky a vnitřní vodovody

(1) Vodovodní přípojka pitné vody z vodovodní sítě nesmí být propojena s jiným zdrojem.

(2) Vodovodní přípojka, popřípadě část vnitřního vodovodu vedeného v zemi se musí uložit do nezámrazné hloubky nebo se musí chránit proti zamrznutí, například tepelnou izolací.

(3) Hlavní uzávěr vnitřního vodovodu se osazuje před vodoměr; musí být přístupný a jeho umístění musí být viditelně a trvanlivě označeno.

(4) Je-li vodovodní síť řešena zvláště pro pitnou a užitkovou vodu, musí být takto řešen i vnitřní vodovod.

(5) Potrubí studené vody musí být tepelně izolováno v případech, kdy by mohlo dojít k zamrznutí vody. Rozvodné a cirkulační potrubí teplé vody musí být vždy tepelně izolováno. Potrubí podléhající korozi musí být proti ní chráněno.

(6) Vnitřní vodovod musí být chráněn proti možnému zpětnému nasátí znečištěné vody.

(7) Vnitřní vodovody, zajišťující zásobování požární vodou podle normových hodnot, musí mít osazeny hydrantové systémy s trvalým tlakem a okamžitě dostupnou dodávkou vody.

§ 44

Kanalizační přípojky a vnitřní kanalizace

(1) Je-li stoková síť oddílná, musí být i vnitřní kanalizace oddílná.

(2) Potrubí kanalizační přípojky musí být uloženo do nezámrazné hloubky nebo se musí chránit proti zamrznutí, například tepelnou izolací.

(3) Čisticí tvarovky se nesmí osadit v místnostech, ve kterých by případný únik odpadní vody mohl ohrozit zdravé podmínky při užívání stavby.

(4) Větrací potrubí vnitřní kanalizace nesmí být zaústěno do komínů, větracích průduchů, instalačních šachet a půdních prostor a musí být vyvedeno nejméně 500 mm nad úroveň střešního pláště.

(5) V místnostech a v prostorech s mokřím čištěním podlah, se zásobníky vody a se zařizovacími předměty, které nejsou napojeny na vnitřní kanalizaci, musí být osazena podlahová vpust. Pokud to druh provozu vyžaduje, vpust se opatří lapačem nečistot (tuků,

olejů, pevných částic apod.).

(6) Potrubí z plastů vedené chráněnou únikovou cestou musí být zakryto krytem z nehořlavých hmot.

§ 45

Elektrické přípojky a vnitřní rozvody silnoproudé a telekomunikační

(1) Vnitřní silnoproudé a telekomunikační rozvody se připojují na rozvodné sítě přípojkou.

(2) Elektrický rozvod musí podle druhu provozu splňovat požadavky na

- a) bezpečnost osob, zvířat a majetku,
- b) provozní spolehlivost v daném prostředí při určeném způsobu provozu a vlivu prostředí,
- c) přehlednost rozvodu, umožňující rychlou lokalizaci a odstranění případných poruch,
- d) snadnou přizpůsobivost rozvodu při požadovaném přemístování elektrických zařízení a strojů,
- e) dodávku elektrické energie pro zařízení, která musí zůstat funkční při požáru,
- f) zamezení vzájemných nepříznivých vlivů a rušivých napětí při křížování a souběhu silnoproudých a telekomunikačních vedení.

(3) Požadavky na silnoproudé elektrické přípojky staveb jsou upraveny zvláštním předpisem.²⁵⁾

(4) Transformační stanice a náhradní zdroje elektrické energie umístěné v budovách musí vyhovět všem požadavkům na zajištění bezpečnosti, hygienickým požadavkům (především na hlukové a vibrační působení), požadavkům na ochranu životního prostředí (zamezení úniků z palivového a olejového hospodářství, minimalizace úniků spalin apod.) a požárně bezpečnostním požadavkům.

(5) Stavba musí umožňovat vstup silnoproudých a telekomunikačních kabelů do budovy, umístění rozvodných skříní a provedení vnitřních silnoproudých a telekomunikačních rozvodů²⁶⁾ až ke koncovým bodům sítě. Požadavky na koncové body telekomunikační sítě jsou upraveny zvláštním předpisem.²⁷⁾ Vnitřní elektrické rozvody silnoproudé a telekomunikační musí splňovat požadavky na zabezpečení proti zneužití.

(6) Každá stavba musí mít trvale přístupný a viditelně trvale označený hlavní vypínač elektrické energie.

25) Zákon č. 222/1994 Sb.

26) Zákon č. 110/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

27) Vyhláška č. 130/1997 Sb., o koncovém bodu telekomunikačních sítí.

§ 46

Plynovodní přípojky a odběrná plynová zařízení

(1) Pro plynovodní přípojky a odběrná plynová zařízení²⁵⁾ lze použít jen materiál, který odpovídá účelu použití, druhu rozváděného média a danému provoznímu přetlaku.

(2) Uvnitř budov nesmí být pro rozvod plynu použito materiálů z plastů. Rozvod plynu musí být dimenzován tak, aby byl zajištěn potřebný provozní přetlak pro všechny plynové spotřebiče.

(3) Rozvod plynu se nesmí vést v místech, kde by byl vystaven mechanickému namáhání, popřípadě poškození, koroznímu nebo

teplotnímu působení (u materiálu z plastů nesmí teplota překročit 20 stup. C a u oceli 50 stup. C) a v místech, kde by byla znemožněna jeho kontrola, popřípadě údržba, pokud nejsou provedena opatření podle odstavce 5.

(4) Na začátku odběrného plynového zařízení²⁵⁾ musí být instalován hlavní uzávěr umístěný na trvale přístupném a větratelném místě a musí být viditelně trvale označen. Nesmí být umístěn v obytných a pobytových místnostech, ve spížích, světlících a šachtách, v koupelnách a záchodech, v prádelnách a kotelnách, v garážích, ve skladech potravin, hořlavých látek a kapalin, ve shromažďovacích prostorech, v kolektorech a technických chodbách, v chráněných únikových cestách a nevětratelných nebo nepřístupných prostorech.

(5) Potrubí rozvodu plynu se ukládá do ochranné trubky (chráničky)

- a) pro zajištění ochrany před poškozením mechanickým nebo korozí,
- b) při průchodu dutými a nepřístupnými konstrukcemi,
- c) při průchodu obvodovými zdmi a základy.

(6) Připojené spotřebiče²⁸⁾ musí vyhovovat danému druhu plynu a provoznímu přetlaku a mohou být podle svého provedení umístěny pouze v prostorech, které svým objemem, účelem a popřípadě množstvím přiváděného vzduchu odpovídají jmenovitému tepelnému výkonu a funkci spotřebiče.

25) zákon č. 222/1994 Sb.

28) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů.
Nařízení vlády č. 177/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv.

§ 47

Ochrana před bleskem

Ochrana před bleskem se musí zřizovat na stavbách a zařízeních tam, kde by blesk mohl způsobit

- a) ohrožení života nebo zdraví osob (například bytový dům, stavba pro shromažďování většího počtu osob, stavba pro obchod, zdravotnictví a školství, stavby veřejných ubytovacích zařízení) nebo většího počtu zvířat,
- b) poruchu s rozsáhlými důsledky (například elektrárna, plynárna, vodárna, budova pro spojová zařízení, nádraží),
- c) výbuch (například výroba a sklad výbušných a hořlavých látek, kapalin a plynů),
- d) škody na kulturních, popřípadě jiných hodnotách (například obrazárna, knihovna, archiv, muzeum, památkově chráněná budova),
- e) přenesení požáru stavby na sousední stavby, které podle písmen a) až d) musí být před bleskem chráněny,
- f) ohrožení stavby, u které je zvýšené nebezpečí zásahu bleskem v důsledku jejího umístění na návrší nebo vyčnívá-li nad okolí (například tovární komín, věž, rozhledna).

§ 48

Vzduchotechnická zařízení

(1) Vzduchotechnické zařízení musí zajistit takové parametry vnitřního ovzduší větraných prostorů, aby vyhovělo hygienickým a technologickým požadavkům. Jeho provoz musí být bezpečný, hospodárný, nesmí ohrožovat životní prostředí a zdraví a musí splňovat požadavky na nejvýše přípustné hodnoty hluku a vibrací.²¹⁾ Vzduchotechnické zařízení musí být řešeno tak, aby jím nedocházelo k šíření požáru a jeho zplodin.

(2) výfuk odpadního vzduchu musí být proveden a umístěn tak, aby neobtěžoval a neohrožoval okolí. Výdechy odpadního vzduchu musí být vzdáleny nejméně 1,5 m od nasávacích otvorů venkovního vzduchu, východů z chráněných únikových cest, otvorů pro přirozené větrání chráněných, popřípadě částečně chráněných únikových cest a 3 m od nasávacích a výfukových otvorů sloužících nucenému větrání chráněných únikových cest.

(3) Nastává-li při dopravě vzduchu s vysokým obsahem vodních par nebezpečí kondenzace, musí být vzduchovod vodotěsný, provedený ve spádu a opatřen odvodněním.

(4) Vzduchotechnická zařízení s úpravou teploty přiváděného vzduchu musí být vybavena automatickou regulací.

21) vyhláška č. 13/1977 Sb.

Směrnice č. 41/1977 sb. Hygienické předpisy, nejvyšší přípustné hodnoty hluku a vibrací, reg. částka 4/1977 Sb.

§ 49

Vytápění

(1) Technické vybavení zdrojů tepla musí umožnit hospodárný, bezpečný a spolehlivý provoz.

(2) Kotle a spotřebiče musí mít zajištěn přívod spalovacího a větracího vzduchu. Odvod spalin, kondenzátu ze spalin a dalších škodlivin nesmí ohrožovat životní prostředí a zdraví osob.

(3) Výpočet tepelných ztrát budov je dán normovými hodnotami.

(4) Ve stavbách se zvýšeným nebezpečím úrazu (například v předškolních a školských zařízeních) musí být instalovaná otopná tělesa opatřena ochrannými kryty.

(5) V otopných soustavách musí být osazena zařízení umožňující měření a nastavení parametrů otopných soustav (například teplot, přetlaku, tlakových rozdílů, průtoků). Při provozu otopných soustav se musí zajistit řízení tepelného výkonu v závislosti na potřebě tepla.

(6) Při dodávce tepla z vnějšího zdroje musí být na vstupu do vnitřní otopné soustavy stavby a na výstupu z ní osazen hlavní uzávěr topného média; měřiče dodávaného tepla musí být osazeny ve vnitřní otopné soustavě.25)

(7) Zařízení uvedená v odstavci 5 a hlavní uzávěry topného média musí být přístupné a zabezpečené proti neoprávněné manipulaci.

(8) Otopná soustava vedená technickými podlažními musí být izolovaná.

25) zákon č. 222/1994 Sb.

ČÁST ČTVRTÁ ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY PRO VYBRANÉ DRUHY STAVEB

§ 50

Rodinné domy a stavby pro individuální rekreaci

(1) Rodinný dům musí mít vymezen prostor pro ukládání odpadu z domácnosti. Není-li možné takovýto prostor situovat v domě, je třeba vymezit stanoviště pro nádobu na odpad z domácnosti na pozemku rodinného domu.

(2) Rodinný dům musí mít nejméně jedno garážové stání na jeden

byt. Není-li možné garážové stání situovat v domě nebo stavebním napojením na něj, musí být vymezena odpovídající plocha pro odstavení vozidla na pozemku rodinného domu.

(3) Světlá výška obytných místností v rodinném domě a pobytových místností ve stavbě pro individuální rekreaci musí být nejméně 2500 mm, v podkroví 2300 mm. V obytných a pobytových místnostech se šikmým stropem musí být nejmenší světlá výška dosažena alespoň nad polovinou plochy místnosti.

(4) Sklon schodišťových ramen hlavních schodišť do obytných podlaží v rodinném domě a ve stavbě pro individuální rekreaci nesmí být větší než 35 stupňů; nepřesáhne-li konstrukční výška 3000 mm, je možno zvýšit sklon schodišťových ramen až na 41 stupňů. Počet výšek schodišťových stupňů v jednom rameni smí být nejvýše 18.

(5) U hlavních schodišť a u chodeb v rodinném domě a ve stavbě pro individuální rekreaci musí být nejménší podchodná výška 2100 mm a nejmenší průchodná šířka 900 mm; u pomocných schodišť (například sklepních, do půdního prostoru) je nejmenší průchodná šířka 750 mm.

(6) Rodinný dům nebo stavba pro individuální rekreaci tvoří jeden požární úsek, kromě prostorů, které musí tvořit samostatné požární úseky (například garáž).

(7) V rodinném domě a ve stavbě pro individuální rekreaci se únik osob řeší pouze nechráněnými únikovými cestami.

(8) Na pozemku se stavbou rodinného domu se mohou umísťovat také garáže a drobné stavby, které plní doplňkovou funkci k němu, popřípadě jedna stavba pro podnikatelskou činnost o zastavěné ploše do 16 m² a 4,5 m výšky, není-li z prostorových důvodů možno zabezpečit uvedené funkce v rodinném domě. Tyto stavby se musí umísťit tak, aby svým vzhledem a účinky na okolí nenarušovaly obytné a životní prostředí a podle charakteru podnikatelské činnosti splňovaly též požadavky na dopravní obslužnost a parkování.

(9) Na pozemku se stavbou pro individuální rekreaci se smí za podmínek uvedených v odstavci 8 umísťovat pouze drobné stavby.

§ 51

Stavby pro shromažďování většího počtu osob

- (1) Stavby pro shromažďování většího počtu osob
- musí být situovány a vybaveny (například požárně bezpečnostními zařízeními) tak, aby v případě havárie nebo požáru byla možná rychlá a účinná lokalizace a likvidace požáru, a aby byla v nejvyšší možné míře zaručena bezpečnost osob nacházejících se v této stavbě nebo v její blízkosti; pro požární a jiná pohotovostní vozidla musí být zřízeny vyhovující přístupové komunikace, popřípadě nástupní plochy,
 - musí mít nejméně dva východy vedoucí na volné prostranství,
 - musí být vybaveny evakuačními výtahy kromě případů, kde východ z podlaží na volné prostranství je veden po rovině nebo po rampě,
 - musí mít stanoven maximální limit návštěvníků.

(2) Osoby, které jsou ve shromažďovacích prostorech, musí mít vždy k dispozici nejméně dvě únikové cesty vedoucí různým směrem, přičemž jedna úniková cesta je nejvíce pro 250 osob. Kapacity dalších únikových cest musí odpovídat normovým hodnotám.

(3) Každá část shromažďovacího prostoru zvýšená nebo snížená o více než 500 mm, která slouží ke shromáždění více než 100 osob

(například balkóny, jeviště, orchestřiště), musí mít samostatný východ.

(4) Únikové cesty z podzemních podlaží a z prvního nadzemního podlaží musí vést přímo na volné prostranství. Alespoň jedna úniková cesta musí být přizpůsobena pro osoby s omezenou schopností pohybu a orientace. Únikové cesty z podzemních a nadzemních podlaží musí být vzájemně odděleny, kromě případů, kde tyto cesty slouží k evakuaci z jediného shromažďovacího prostoru.

(5) Výškové rozdíly na únikových cestách ze shromažďovacích prostorů menší než 400 mm musí být vyrovnány rampami se sklonem nejvýše 1 : 12.

(6) Schodiště uvnitř shromažďovacího prostoru a schodiště na únikových cestách ze shromažďovacího prostoru, určená pro únik více než 50 osob, musí mít sklon schodišťových ramen od 25 stupňů do 35 stupňů. Jejich ramena musí být přímá. Schodiště ze shromažďovacího prostoru, s výjimkou schodišť v hledišti, musí mít podestu nejvýše po 15 stupních a podesty před a za dveřmi. Podesta musí být rozšířena tak, aby otevřením dveří nedošlo k zúžení započítatelné šířky únikové cesty.

(7) K rychlé evakuaci ze shromažďovacích prostorů musí být zajištěno bezpečné opuštění míst k sezení, jejichž řešení je dáno normovými hodnotami. Šířka stupňů u míst k stání uspořádaných stupňovitě musí činit alespoň 400 mm. Soubory stupňovitých nebo svažitých míst k stání musí být vybaveny zábradlím pro ochranu a oporu. U tribun pro stojící diváky se musí vždy po 10 řadách instalovat vodorovné zábradlí, členěné s ohledem na příchod a odchod diváků.

(8) Shromažďovací prostory včetně únikových cest musí být vybaveny nouzovým osvětlením. Směry úniku musí být zřetelně označeny všude tam, kde východy na volné prostranství nejsou přímo viditelné. Dveře na únikových cestách ze shromažďovacích prostorů musí být opatřeny odblokovacím zámkem.

(9) Každý shromažďovací prostor musí tvořit samostatný požární úsek, jehož konstrukční řešení a technické vybavení a zařízení je dáno normovými hodnotami (například z hlediska použitých stavebních hmot, požární odolnosti stavebních konstrukcí, odvodu tepla a kouře při požáru).

(10) Vždy pro 50 žen a 100 mužů musí být k dispozici alespoň jeden záchod a dále vždy pro 50 mužů jedno pisoárové stání a alespoň jeden záchod pro osoby používající vozík pro invalidy. Personál musí mít hygienické zařízení oddělené od zařízení pro veřejnost. Hygienické zařízení musí být vždy uspořádáno podle pohlaví odděleně.

(11) Šikmé rampy v hledištích při délce nejvýše 3000 mm smí mít sklon nejvýše 1 : 8 a musí mít protiskluzovou úpravu.

(12) Podle funkce a účelu stavby musí být vyřešeno odkládání oděvů.

§ 52

Stavby pro obchod

(1) Stavby pro obchod, které mají více než tři nadzemní podlaží s prodejními prostory, musí být vybaveny evakuačními výtahy.

(2) Hlavní dopravní komunikace v prodejních místnostech musí mít průchozí šířku alespoň 2000 mm, v přízemí 2500 mm. Na jejich křížení musí být umístěny ukazatele k východům a hlavnímu

schodišti.

(3) Nejméně u jedné pokladny každého oddělení musí být zajištěn průchod o šířce nejméně 900 mm a manipulační plocha ve výšce nejvýše 800 mm nad podlahou. Nejmenší průchozí šířka mezi samoobslužnými prodejními pulty musí být 1800 mm. Při stavebních úpravách stávajících staveb může být nejmenší šířka mezi samoobslužnými pulty nejméně 1500 mm.

(4) Vstupy pro příchod zákazníků musí být oddělené od vstupů sloužících provozu (příjem zboží, vstupy pro zaměstnance, odvoz odpadu apod.). Sklady potravin²⁹⁾ musí být odděleny od skladů ostatního zboží. Všechny sklady musí být vybaveny měřicím zařízením teploty a vlhkosti.

(5) Větrací a klimatizační zařízení musí umožnit při výskytu hořlavých plynů samočinné vyřazení z provozu.

(6) Požadavky požární bezpečnosti staveb pro obchod jsou dány normovými hodnotami. Stavby pro obchod, které jsou ve smyslu požární bezpečnosti stavbami pro shromažďování většího počtu osob, musí dále splňovat podmínky § 51 odst. 1, 2, 4, 5, 6, 8 a 9.

(7) U prodejen potravin, bez ohledu na velikost prodejní plochy, se stanoví hygienické požadavky a rozsah vybavení prodejny podle zvláštního předpisu.²⁹⁾

(8) U staveb pro obchod s počtem parkovacích stání 50 a více je nutné zajistit napojení z přilehlé pozemní komunikace pro odbočení vlevo levým odbočovacím pruhem.

(9) Stavby pro obchod musí být vybaveny záchody pro veřejnost v počtu odpovídajícím kapacitě stavby a zvláštnímu předpisu.¹⁰⁾

10) vyhláška č. 174/1994 Sb.

29) vyhláška č. 295/1997 Sb., o hygienických požadavcích na prodej potravin a rozsah vybavení prodejny.

§ 53

Stavby ubytovacích zařízení

(1) Prostory vstupní části stavby ubytovacího zařízení musí umožňovat plynulý příjem a odbavení hostů.

(2) Světlá výška pokoje hosta musí být minimálně 2600 mm. V části pokoje se šikmým stropem (například v podkroví) se do jeho plochy započítává plocha, jejíž světlá výška je nejméně 1600 mm. Plocha pokoje pod šikmým stropem může zaujímat nejvýše 30 % celkové plochy pokoje.

(3) Předsíň musí mít minimální průchozí šířku 900 mm, u pokojů určených k ubytování osob s omezenou schopností pohybu a orientace musí být průchozí šířka předsíň 1500 mm a délka 2200 mm. Minimální šířka chodeb pro hosty je 1500 mm, nejmenší průchozí šířka schodiště pro hosty je 1100 mm. Nejmenší šířka chodby pro zaměstnance je 1200 mm, nejmenší průchozí šířka schodiště pro zaměstnance je 1100 mm. Komunikace zaměstnanců se nesmí křížit s komunikací hostů.

(4) Nejmenší plocha pokoje v ubytovací jednotce v členění do tříd činí

- a) 8 m² u jednolužkového pokoje, 12,6 m² u dvoulužkového pokoje (třída jedna a dvě hvězdičky),
- b) 9,5 m² u jednolužkového pokoje, 13,3 m² u dvoulužkového pokoje (třída tři hvězdičky),
- c) 11,4 m² u jednolužkového pokoje, 13,3 m² u dvoulužkového pokoje (třída čtyři hvězdičky),

d) 12 m² u jednolůžkového pokoje, 16 m² u dvoulůžkového pokoje (třída pět hvězdiček).

Jestliže u ubytovací jednotky třídy jedna až tři hvězdičky má pokoj více než dvě lůžka, pro každé další lůžko se nejmenší podlahová plocha pokoje zvětšuje o 5 m².

(5) Hygienické zařízení ubytovací jednotky musí mít nejmenší plochu 4 m².

(6) Ubytovací jednotky v ubytovacích zařízeních zařazených do třídy tři až pět hvězdiček musí mít hygienické zařízení přístupné z předsíně. U ostatních ubytovacích zařízení musí být v pokoji alespoň umyvadlo s tekoucí vodou. V těchto případech je nutno na každém podlaží, nejméně však na každých 10 pokojů, zřídit koupelnu s vanou nebo se sprchovým koutem a umyvadlem, a dále záchod uspořádaný odděleně pro muže a pro ženy, s předsíní a umyvadlem.

(7) Stavba ubytovacího zařízení s více než dvěma nadzemními podlažími musí být vybavena výtahem. Ve stavbách ubytovacích zařízení, které mají více než tři nadzemní podlaží, musí být evakuační výtahy.

(8) V části ubytovacího zařízení, kde jsou poskytovány stravovací služby a kde je provozována společenská nebo kulturní činnost, musí být záchody oddělené pro muže a pro ženy s předsíní a umyvadlem, přičemž nejméně jedna záchodová kabina musí být řešena pro užívání osobami používajícími vozík pro invalidy. Požaduje se

- a) pro ženy jedno sedadlo na 10 žen, pro každých dalších 20 žen jedno další sedadlo,
- b) pro muže jedno sedadlo a jedno pisoárové stání nebo mušle na 10 mužů, pro každých dalších 40 mužů jedno další sedadlo a jedno pisoárové stání nebo mušle.

(9) Podle ustanovení odstavce 8 se postupuje i u samostatných zařízení veřejného stravování.

(10) Hygienická zařízení v částech ubytovacích zařízení uvedených v odstavci 8 a v samostatných zařízeních veřejného stravování musí být vybavena podtlakovým větráním, které musí být v provozu po celou jejich provozní dobu.

(11) Každé ubytovací zařízení musí být připojeno na veřejnou telefonní síť. Ubytovací zařízení s více než 100 pokoji pro hosty musí být vybaveno rozhlasem umožňujícím řízení evakuace. Ubytovací zařízení s lůžkovou kapacitou větší než 100 osob musí mít elektrickou požární signalizaci a domácí rozhlas s nuceným poslechem. Ubytovací zařízení s ubytovací kapacitou vyšší než 30 osob musí být vybaveno zařízením pro akustický signál vyhlášení poplachu. Pokud jsou ubytovací jednotky umístěny výše než 30 m nad úrovní prvního nadzemního podlaží, musí v nich být instalováno samočinné hasicí zařízení.

(12) Požadavky požární bezpečnosti ubytovacích zařízení jsou dány normovými hodnotami. Ve stavbách nebo jejich částech, kde jsou umístěna ubytovací zařízení, musí každá ubytovací jednotka tvořit samostatný požární úsek, jehož konstrukční řešení a technické vybavení vychází z normových hodnot (například při úpravě povrchů stavebních konstrukcí, kvality podlahových krytin).

(13) Ubytovací zařízení mohou mít nejvýše osm nadzemních podlaží, pokud nosné a požárně dělicí konstrukce jsou smíšené, a tři nadzemní podlaží, pokud nosné a požárně dělicí konstrukce jsou z hořlavých hmot. Počet nadzemních podlaží není omezen pro nosné a požárně dělicí konstrukce z nehořlavých hmot.

(14) V každém ubytovacím zařízení musí být zajištěna evakuace osob únikovými cestami, jejichž druh, rozmístění, počet

a technické vybavení vychází z normových hodnot (například z hlediska vytváření požárních úseků, velikosti nahodilého požárního zatížení, povrchových úprav).

(15) Všechny únikové cesty musí mít nouzové osvětlení a vyznačený směr úniku.

(16) Rozvody vzduchotechnických zařízení musí být z nehořlavých hmot. Vzduchotechnické zařízení v ubytovací části nesmí být napojeno na vzduchotechnické zařízení kuchyní.

(17) Ustanovení odstavců 1 až 16 se v plném rozsahu vztahují na hotely, motely a penziony; na ostatní ubytovací zařízení se použijí přiměřeně.

§ 54

Stavby pro výrobu a skladování

(1) U staveb pro výrobu a skladování musí být stanoveno podle druhu výroby, skladovaných hmot a výrobků a druhu unikajících škodlivin ochranné pásmo, popřípadě dodržena bezpečnostní vzdálenost podle zvláštního předpisu.30)

(2) Stavby pro výrobu a skladování musí být řešeny v souladu s normovými hodnotami požární bezpečnosti, u staveb pro skladování zvláště se zřetelem k vybavení požárně bezpečnostními zařízeními.

(3) Schodiště ve stavbách pro výrobu a skladování musí mít první a poslední stupeň schodišťového ramene výrazně rozeznatelný od okolní podlahy.23)

(4) Vnitřní povrchy stěn, podlah a jiných konstrukcí v provozech prašných nebo v provozech s výskytem škodlivých látek musí být snadno čistitelné.

(5) Pracoviště bez denního osvětlení nebo s uměle vytvářeným mikroklimatem se smí zřizovat při dodržení podmínek hygienických, bezpečnosti práce a pracovních podmínek.15),18),23)

(6) Ve stavbách pro výrobu a skladování se zřizují hygienická zařízení.10),18)

10) vyhláška č. 174/1994 Sb.

15) vyhláška č. 324/1990 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při stavebních pracích.

18) Směrnice č. 46/1978 sb. Hygienické předpisy o hygienických požadavcích na pracovní prostředí, ve znění směrnice č. 66/1985 sb. Hygienické předpisy a výnosu č. 77/1990 sb. Hygienické předpisy, reg. částky 21/1978 sb., 16/1985 sb. a 9/1989 Sb.

Směrnice č. 58/1981 sb. Hygienické předpisy o zásadních hygienických požadavcích, o nejvyšších přípustných koncentracích nejzávažnějších škodlivin v ovzduší a o hodnocení stupně jeho znečištění, reg. částka 14/1981 sb. vyhláška č. 174/1994 Sb.

23) vyhláška č. 48/1982 sb., kterou se stanoví základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, ve znění pozdějších předpisů.

30) vyhláška č. 99/1995 sb., o skladování výbušnin.

§ 55

Zemědělské stavby

(1) U staveb pro chov hospodářských zvířat

a) se stanoví ochranná pásma,12),31)

b) s požadovaným stavem vnitřního prostředí se stanoví tepelně

technické vlastnosti konstrukcí na základě tepelné bilance stavby zahrnující biologickou produkci tepla, vodních par a plynů,

- c) v případech, že se nepožaduje stanovit stav vnitřního prostředí, se zvířata chrání před přímým působením větru, srážek a slunečního záření,
- d) se musí zajistit zdravotní nezávadnost povrchů stavebních konstrukcí a technologických zařízení, se kterými přicházejí zvířata do styku.

(2) U staveb pro větší počet hospodářských zvířat se musí

- a) vybudovat oplocení a systém filtrů proti vnesení nákazy,
- b) u staveb pro drůbež, prasata a dojnice zajistit náhradní zdroj elektrické energie.

(3) Stavby pro skladování siláže a statkových hnojiv (hnoje, hnojůvky, močůvky, kejdy, silážních šťáv) musí být navrženy podle druhu a počtu ustájených zvířat a se zřetelem na umístění stavby v ochranných pásmech vodních zdrojů určených k hromadnému zásobování pitnou a užitkovou vodou a vodárenských nádrží a jejich přítoků. Jejich konstrukce musí být nepropustné, musí zamezit vnikání povrchových vod, umožňovat odvod nekontaminovaných srážkových vod odděleně od vod kontaminovaných a musí zamezit vytékání skladovaných tekutých složek ze stavby.

(4) Stavby pro skladování a úpravu rostlin a rostlinných produktů musí

- a) u skladů zrnin, ovoce a zeleniny svým provedením zabezpečit ochranu proti vnikání ptactva a hlodavců,
- b) být snadno čistitelné a desinfikovatelné,
- c) u skladů brambor, ovoce a zeleniny splnit požadované tepelně izolační vlastnosti obvodových stěn, stropů a podlah.

(5) Stavby pro pěstování rostlin a skladování rostlinných produktů (například žampionů, brambor a kořenové zeleniny) nemusí mít izolace podlah proti zemní vlhkosti nebo mohou být provedeny bez podlahy.

(6) Skladovací prostory pro skladování minerálních hnojiv a přípravků na ochranu rostlin musí být zabezpečeny před účinkem zemní vlhkosti a účinky povětrnosti a nesmí umožňovat impuls pyrolytického rozkladu hnojiv.

(7) Sklady minerálních hnojiv a přípravků na ochranu rostlin, asanační plochy, příjmová a výdejní místa apod. musí být zabezpečeny proti vniknutí srážkových vod a nesmí být odkanalizovány do stokové sítě.

(8) Plochy, na kterých může dojít ke kontaminaci srážkových vod minerálními hnojivy a přípravky na ochranu rostlin, musí být řešeny jako nepropustné a odvodněny do jímek nebo účinného čistícího zařízení. V jednotlivých jímkách na jímání odpadních vod kontaminovaných hnojivy a přípravky na ochranu rostlin lze akumulovat pouze odpadní vody stejného charakteru.

(9) Sklady přípravků na ochranu rostlin musí být vybaveny záchytnou bezodtokovou jímkou o objemu odpovídajícím největšímu skladovanému obsahu nebo nepropustnou podlahou ohraničenou nepropustným soklem stěn a zvýšeným prahem dveří. Sklady těchto přípravků na ochranu rostlin musí být z hlediska požární bezpečnosti posuzovány jako sklady hořlavých kapalin.

(10) Skladovací nadzemní nádrže skladů kapalných minerálních hnojiv o objemu větším než 100 m³ musí být opatřeny indikací případných netěsností těch částí nádrže, které nelze kontrolovat. Stáček místa příjmu a výdeje se musí zabezpečit bezodtokovou jímkou pro zachycení úkapů.

(11) výdejní rampa u skladů přípravků na ochranu rostlin musí být chráněna před dešťovými srážkami a mít sklon do bezodtokové jímky s kapacitou minimálně 1 m³.

(12) Další požadavky na navrhování zemědělských staveb upravují zvláštní předpisy.31),32)

(13) Požadavky požární bezpečnosti na zemědělské stavby jsou dány normovými hodnotami.

-
- 12) Např. zákon č. 20/1966 Sb., zákon č. 17/1992 Sb., vyhláška č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 13/1977 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.
- 31) Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění pozdějších předpisů.
- 32) Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů.
vyhláška č. 84/1997 Sb., kterou se upravuje registrace přípravků na ochranu rostlin a zacházení s nimi a technické a technologické požadavky na mechanizační prostředky na ochranu rostlin a jejich kontrolní testování.

§ 56

Odstavné a parkovací plochy, garáže

(1) Světla výška garáží a příjezdních ramp je dána normovými hodnotami.

(2) V garážích, kde se trvale zdržují zaměstnanci, se zřídí hygienické zařízení v souladu s normovými hodnotami.

(3) U jednotlivých a řadových garáží je při použití přirozeného větrání velikost větracích otvorů připadajících na jedno vozidlo dána normovými hodnotami.

(4) Prostory stání a vnitřních komunikací hromadných garáží se větrají podle požadavků daných normovými hodnotami tak, aby se zabránilo vzniku nepřipustných koncentrací škodlivých plynů a par.

(5) V hromadných garážích se zřizuje kanalizace jen v prostorech, kde jsou umístěny výtoky vnitřního vodovodu a podlahové vpusti.

(6) V prostorech stání a vnitřních komunikací hromadných garáží se nesmí umísťovat odběrná plynová zařízení.

(7) Požadavky požární bezpečnosti garáží jsou dány normovými hodnotami.

(8) Nejmenší šířka únikových cest v garážích je 1,5 únikového pruhu. Z požárního úseku hromadné garáže musí vést alespoň dvě nechráněné únikové cesty, a to na volné prostranství nebo do chráněné únikové cesty. Z požárního úseku hromadné garáže může vést jedna nechráněná úniková cesta, pokud je v něm nejvýše 50 % normového počtu stání.

(9) Hromadné garáže musí mít označení únikových cest včetně vyznačeného směru úniku. Hromadné garáže v podzemních podlažích musí mít nouzové osvětlení únikových cest.

(10) Hromadné garáže se dvěma a více podzemními podlažími nebo

s více než třemi nadzemními podlažími musí mít vnitřní zásahové cesty, které mohou být umístěny ve všech typech chráněných únikových cest.

§ 57

Servisy, opravy a čerpací stanice pohonných hmot

(1) Odpadní vody ze servisů a opraven před vypuštěním do stokové sítě, popřípadě do vodního recipientu se upraví v souladu s normovými hodnotami tak, aby bylo dosaženo složení odpadních vod požadovaného podle zvláštního předpisu.6)

(2) Manipulační plochy čerpacích stanic pohonných hmot musí být nepropustné a musí být vyspádovány do záchytných jímek s odtokem do kanalizace zaolejovaných vod.

(3) U servisů, opraven a čerpacích stanic se zřídí hygienická zařízení v souladu s příslušnými normovými hodnotami a zvláštním předpisem.10)

(4) Světlé výšky místností a prostorů v servisech, opravnách a čerpacích stanicích jsou dány normovými hodnotami.

(5) Větrání servisů, opraven a čerpacích stanic musí zajistit, aby koncentrace škodlivých látek v ovzduší nepřekročila normové hodnoty z hlediska ochrany zdraví i nebezpečí výbuchu.22)

(6) Servisy a opravy, pokud jsou vestavěné do budovy sloužící jinému účelu, popřípadě k ní přistavěné musí tvořit samostatný požární úsek. Požadavky na požární úseky servisů a opraven jsou dány normovými hodnotami.

(7) Čerpací stanice pohonných hmot jsou otevřená technologická zařízení, kde samostatné požární úseky tvoří skladovací nádrže včetně stáčecího místa a výdejní stanoviště. Součástí požárního úseku výdejního stanoviště může být kiosky, pokud prodejní místnost kiosku nemá větší půdorysnou plochu než 75 m². Řešení požární bezpečnosti čerpacích stanic je dáno normovými hodnotami požární bezpečnosti.

(8) Stavební konstrukce čerpací stanice musí být z nehořlavých hmot, kromě čerpací stanice s nejvíce šesti výdejními stojany, která může mít pro zastřešení výdejních stojanů a kiosku použity konstrukce smíšené, pokud není skladování pohonných hmot zajištěno nadzemní skladovací nádrží.

(9) Pro vymezení požárně nebezpečného prostoru jednotlivých částí čerpací stanice jsou odstupové vzdálenosti dány normovými hodnotami.

6) Zákon č. 138/1973 Sb.

10) vyhláška č. 174/1994 Sb.

22) vyhláška č. 18/1987 Sb., kterou se stanoví požadavky na ochranu před výbuchy hořlavých plynů a par.

§ 58

Stavby pro zdravotnictví

U staveb pro zdravotnictví jsou technické požadavky upraveny zvláštním předpisem.10),33)

10) vyhláška č. 174/1994 Sb.

33) vyhláška č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, ve znění pozdějších předpisů.

stavby škol, předškolních, školských a tělovýchovných zařízení

(1) Pro stavby vysokých škol a vysokoškolských zařízení platí ustanovení tohoto paragrafu přiměřeně.

(2) Nejmenší světlé výšky místností a prostorů musí být

- a) 3000 mm u mateřských škol a speciálních mateřských škol; snížení na světlou výšku 2500 mm lze připustit, pokud je dodržena kubatura vzduchu 12 m³ na jedno dítě,
- b) 3300 mm u základních, středních, vyšších a speciálních škol; při dodržení všech podmínek denního osvětlení na pracovní plochy je možné snížení na světlou výšku 3000 mm, pokud je dodržena kubatura vzduchu 5,3 m³ na jednoho žáka,
- c) 6000 mm u tělocvičen rozměrů 12 x 18 m a 12 x 24 m, 7000 mm u tělocvičen rozměrů 18 x 30 m a větších,
- d) 2500 mm u šaten.

(3) V budově každé školy, předškolního, školského a tělovýchovného zařízení musí být zřízeny šatny žáků. Prostory šaten musí být osvětlené a větrané. Odkládání oděvu pedagogických a nepedagogických pracovníků se musí řešit odděleně od šaten žáků.

(4) U centrálních šaten žáků musí být šířka kóje u jednostranně umístěných věšáků nejméně 1500 mm, u dvoustranně umístěných věšáků nejméně 2200 mm. Na jednoho žáka se počítá 0,25 m² plochy.

(5) Záchody a umývárny ve školách, školských a tělovýchovných zařízeních se zřizují odděleně podle pohlaví. Musí být umístěny tak, aby dostupná vzdálenost nepřesáhla 60 m. Záchody u výukových prostorů musí být vždy přímo osvětleny a větrány. Pro 80 chlapců musí být zřízena jedna záchodová kabina a pro 20 chlapců jedno pisoárové stání. Pro 80 dívek musí být zřízena jedna hygienická kabina a pro 20 dívek jedna záchodová kabina. V záchodových předsíních, které se užívají jako umývárny, se počítá jedno umyvadlo na 20 žáků. Nejméně jedna záchodová kabina musí být řešena pro užívání osobami používajícími vozík pro invalidy.

(6) Záchody a umývárny pedagogických a nepedagogických pracovníků nesmí být přístupné ze záchodů a umýváren žáků. Pro 20 osob musí být zřízena jedna záchodová kabina a jedno umyvadlo.

(7) Záchody a umývárny u předškolních zařízení musí být přístupné ze šatny a denních místností dětí. Nedělí se podle pohlaví a pro pět dětí musí být zřízena jedna dětská mísa a jedno umyvadlo.

(8) Záchody a umývárny u speciálních škol musí být umístěny a zřizovány podle stupně a charakteru postižení žáků.

(9) Nejmenší světlá šířka chodby ve školách musí být 3000 mm, jsou-li výukové prostory umístěny po obou stranách chodby, a 2200 mm, jsou-li výukové prostory jen na jedné straně chodby. Slouží-li tato chodba jako hlavní komunikační spojení, pak musí být široká nejméně 3000 mm. Nejmenší světlá šířka chodby u všech předškolních zařízení musí být 1200 mm.

(10) Ve výukových prostorách musí mít dveře šířku nejméně 900 mm. U tělocvičen musí být alespoň jedny dveře velikosti 1800 x 2100 mm.

(11) Ve všech předškolních zařízeních, základních školách a ve školách speciálních nesmí být používány dveře kývavé nebo turniketové. Zasklená dveřní křídla musí být opatřena bezpečnostním sklem. U všech předškolních zařízení nesmí být spodní třetina dveří zasklívána.

(12) Ve výukových prostorách musí být umístěn alespoň jeden výtok pitné vody. Pokud je zavedena teplá voda, pak u výtoků v dosahu žáků nesmí mít teplotu vyšší než 45 stup. C.

(13) Řešení požární bezpečnosti škol, předškolních, školských a tělovýchovných zařízení je dáno normovými hodnotami požární bezpečnosti staveb.

(14) Ustanovení odstavců 2 až 13 se vztahují na stavby škol, předškolních, školských a tělovýchovných zařízení, 34) které jsou určeny pro výchovu a vzdělávání.

34) zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
zákon č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

§ 60

Stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci

(1) Svým provedením a umístěním nesmějí stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci porušovat krajinný ráz, ohrožovat veřejnou bezpečnost a pořádek, bránit rozhledu na pozemních komunikacích a nad přípustnou míru obtěžovat okolí, zejména obytné prostředí, hlukem nebo světlem, obzvláště přerušovaným. Umístěním a provozem těchto staveb a zařízení nesmějí vznikat na pozemních komunikacích, veřejných plochách a prostranstvích překážky pro osoby s omezenou schopností pohybu a orientace. 10) Tyto stavby a zařízení se nesmějí umísťovat na stavbách vojenské správy a v jejich blízkosti bez souhlasu příslušného vojenského stavebního úřadu.

(2) V dosahu chráněných památek, přírodních zvláště chráněných území a významných zařízení rekreačních a lázeňských se smějí stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci umístit po posouzení jejich vlivu na okolí podle příslušných zvláštních předpisů.

(3) Stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci umístěné na budovách musí být přizpůsobeny jejich architektuře a nesmí rušit základní členění průčelí a jeho významné detaily.

(4) Stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci umístěné na střechách budov nesmí přesahovat hřeben střechy a jejich celková výška nesmí přesáhnout 2 m. Při umístění na oplocení nebo vedle něho do vzdálenosti rovnající se výšce zařízení nesmí přesahovat výšku oplocení o více než 20 %.

10) vyhláška č. 174/1994 Sb.

ČÁST PÁTÁ ZÁVĚREČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 61

Výjimky

Za podmínek stanovených v § 138a stavebního zákona lze v odůvodněných případech povolit výjimku z ustanovení § 4 odst. 5, § 8 odst. 2, 3, 4, § 9 odst. 1, § 10 odst. 2, § 14 odst. 3, § 17 odst. 5, § 22 odst. 3, 4, § 23 odst. 6, § 24 odst. 2, § 30 odst. 5, § 42 odst. 2, § 47 písm. a), § 48 odst. 4, § 49 odst. 5, § 50 odst. 2, 5, 8, 9, § 51 odst. 10, § 59 odst. 5 a § 60 odst. 4 této vyhlášky.

§ 62

Zrušovací ustanovení

Zrušují se :

1. vyhláška č. 83/1976 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, ve znění vyhlášky č. 45/1979 Sb. a vyhlášky č. 376/1992 Sb.
2. vyhláška č. 17/1982 Sb., o technických požadavcích na výstavbu skupinových rodinných domků do osobního vlastnictví.
3. vyhláška č. 3241/1948 Ú. l., o poškozených obcích.
4. vyhláška č. 1056/1947 Ú. l., o určení souvislých těžce poškozených území.
5. Směrnice Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 3/1975 pro stavby na poddolovaném území, reg. částka 33/1975 Sb.
6. Směrnice Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 7/1984, kterou se stanoví odchylná úprava pro stavby jaderné elektrárny Mochovce a stavby jí vyvolané, reg. částka 4/1985 Sb.
7. Výnos Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 5/1982 o pozemcích se ztíženými zakládacími podmínkami určených pro výstavbu rodinných domků, reg. částka 17/1982 Sb.
8. Výnos Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 5/1987, kterým se upravuje dokumentace staveb jaderných elektráren, reg. částka 1/1988 Sb.
9. Výnos Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 10/1981 o vydání oborového kalkulačního vzorce pro projektové práce a inženýrskou činnost a pokyny k němu, reg. částka 27/1981 Sb.

§ 63

Přechodná ustanovení

U územně plánovací dokumentace, jejíž návrh byl zpracován před účinností této vyhlášky, u staveb, o jejichž umístění bylo pravomocně rozhodnuto v územním řízení před účinností této vyhlášky, a dále u staveb, pro které byla projektová dokumentace zpracována před účinností této vyhlášky, se postupuje podle dosavadní právní úpravy.

§ 64

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
MVDr. Černý v. r.

// vytištěno ze stránek www.inroos.cz